Зміст
Table of contents

РЕТРОСПЕКТИВА ПОДІЙ/ HIGHLIGHT RETROSPECTIVE ... 3

У ФОКУСІ – РІЗНОМАНІТНОСТІ/FOCUS ON DIVERSITY ... 7

Різноманіття – одна з найбільших цінностей Америки, що згуртовує націю в період глобальних змін ... 9

СТАТТІ/ARTICLES

Марина Цегельська. Толерантність – модне слово чи усвідомлена необхідність? ... 15
Maryna Tsehelska. Tolerance: A Trendy Word but Indispensable ... 17

Аліса Толстокорова. Гендерне інтегрування та менеджмент розмаїття: європейський досвід ... 20
Alisa Tolstokorova. Gender Mainstreaming and Diversity Management: European Experience ... 21

Школа Рівних Можливостей ... 22

Ірина Лаб'юк. Я не такий, як інші ... 23
Irina Labyuk. I am Different ... 24

РІЗНЕ/FEATURES

Using Voice Of America News to Teach English
Nancy A. McKeand (continued from the issue #36) ... 26

Тетяна Гринкевич. Спогади про Алабаму і не тільки… ... 27
Tetiana Hrynkevych. Alabama Memories and not Only… ... 28

РЕСУРСИ/RESOURCES ... 30

МОЛОДІЖНІ ІНІЦІАТИВИ/YOUTH PAGE

Донецькі студенти дискутують щодо етнічної толерантності ... 31
Donetsk Students Debate Ethnic Tolerance ... 31

ПОДІЇ, ОГОЛОШЕННЯ/UPCOMING EVENTS AND ANNOUNCEMENTS ... 32

Конкурс освітніх міні-грантів «Педагогічні інновації» Відділу преси, освіти та культури Посольства США в Україні в 2009 році ... 32

Сергій Саєнко. Можливості Ротарі для освіти України ... 34

КАЛЕНДАР/CALENDAR ... 35

РЕТРОСПЕКТИВА ПОДІЙ/ HIGHLIGHT RETROSPECTIVE

On November 15, 2008 Window on America Center in Luhansk held a round table discussion on tolerance issues in Ukraine. Seventeen students and club members together with Peace Corps volunteers attended the club meeting and took part in a lively discussion on the meaning of

tolerance in society, values and stereotypes and prejudices. Different points of view and opinions were openly expressed and a questionnaire on the topic was offered during the discussion. One of the Club members prepared a list of literature and films on tolerance topic.

15 листопада 2008 року Центр «Вікно в Америку» м. Луганська провів круглий стіл на тему толерантності в Україні. Сімнадцять студентів, члени розмовного клубу, і волонтери Корпусу Миру дискутували про рівень толерантності у суспільстві, цінності, стереотипи і забобони. Під час обговорення учасники змогли відкрито висловити свої погляди та думки і відповіли на запитання опитувальника з даної тематики. Один із учасників клубу підготував список літератури та фільмів, які заторкують тему толерантності.

Roma NGO Fights Hate Speech in Cherkasy Media with MDF Grant: On November 7, the Roma NGO Romai Katuna held a final round-table to present results from a Media Development Fund supported project aimed at reducing negative stereotyping of the Roma population by Cherkasy media. For five months the NGO monitored coverage of Roma-related themes in the local press, proving that the majority of reporting covering these themes was unbalanced and discriminatory.

Round-table participants agreed that in addition to civic initiatives, there is a need for government and internal media guidance and regulations against hate speech.

Ромська громадська організація бореться за допомогою гранту, наданого Фондом розвитку українських ЗМІ, зі стигматизуючими стереотипами та інформацією дискримінаційного характеру щодо ромського населення у ЗМІ. 7 листопада ромська громадська організація «Ромаї Катуна», м. Черкаси, провела круглий стіл, на якому презентувала

результати проекту, спрямованого на припинення негативної практики поширення засобами масової інформації Черкащини стигматизуючих стереотипів та інформації дискримінаційного характеру щодо ромського населення. Впродовж п'яти місяців громадська організація проводила моніторинг «ромської теми» і відповідних сюжетів у засобах масової інформації Черкаської області. Результати моніторингу свідчать про те, що висвітлення цієї тематики має незбалансований і дискримінаційний характер. Учасники круглого столу дійшли висновку, що, крім громадських ініціатив, для подолання порушення прав людини у висвітленні сюжетів про національні меншини потрібні послідовна державна політика в цьому напрямі та формування журналістської етики і відповідальності.

Meeting on the Working Group on Preventing Domestic Violence: On November 6, the NGO Women's Information and Coordination Center, with Democracy Commission support, organized a multi-organization working group against domestic violence in Dnipropetrovsk. Over twenty participants attended, including officials from the Regional Department of Internal Affairs, Department for Family, Youth and Sport, Center for Social Services, and local media representatives. Participants discussed the seriousness of current levels of domestic violence in the region, the challenges faced by those combating domestic violence, and developed an action plan.

Зустріч робочої групи з подолання домашнього насильства: 6 листопада за підтримки програми «Демократичні гранти» громадська організація «Інформаційний координаційний центр» (м. Дніпропетровськ) організувала робочу групу з представників різних організацій, спрямовану на подолання домашнього насильства. У роботі цієї групи взяли участь більш як 20 осіб, зокрема представники обласного Відділу внутрішніх справ, Відділу сім'ї, молоді та спорту, Центру соціальних служб і місцеві журналісти.

Учасники групи обговорили серйозність ситуації щодо домашнього насильства в області, перешкоди на шляху вирішення цієї проблеми і склали план дій.

Interactive Technologies in Educational Processes Training: Public Affairs Education Innovations small grants program funded a three-day seminar in Sevastopol for teachers and school administrators specializing in humanities and social studies. Twenty seven participants from different areas of Ukraine including Poltava, Mykolayiv, Kharkiv, Chernihiv, Ternopil, and Kirovograd oblasts attended workshops on the use of interactive teaching methods and cooperative learning processes. During the sessions participants learned how to develop students' critical thinking skills with the help of interactive teaching methods in the classroom. The workshop was a great way to introduce alternative teaching styles and analysis-based learning to this part of Ukraine.

Тренінг «Інтерактивні технології в навчальному процесі» та «Інтерактивні технології в управлінській діяльності школи». За підтримки програми малих грантів Відділу преси, освіти та культури «Педагогічні інновації» відбувся триденний семінар для вчителів гуманітарних дисциплін та адміністраторів загальноосвітніх закладів у Севастополі. На семінарі, який базувався на інтерактивних методах навчання та методі кооперації, були присутні 27 учасників з Полтавської, Миколаївської, Харківської, Чернігівської, Тернопільської та Кіровоградської областей.

На заняттях за допомогою інтерактивних методик освітяни оволодівали навичками розвитку критичного мислення студентів, а адміністратори – навичками використання інтерактивних технологій в управлінській діяльності й залучення педагогічного колективу до процесу прийняття рішень. Семінар проводив випускник програми РіЕ за програмою, розробленою на основі матеріалів Всеукраїнської асоціації вчителів історії та соціальних дисциплін «Нова доба» (Львів) за методиками і матеріалами проектів з громадянської освіти і навчання толерантності та матеріалами посібників Р. Страдлінга «Викладання історії Європи XX століття» та «Історія епохи очима людини».

* Корисні посилання: веб-сайт Асоціації «Нова доба»: www.novadoba.org.ua; докладніше про проекти громадянської освіти і навчання толерантності див. на сайті: http://tolerance.org.ua

Seminar on Migration and Ethnic Discrimination: On October 31, the Chernihiv Public Committee for Human Rights Protection conducted a seminar on migration and ethnic discrimination issues for law enforcement officers. The seminar was part of a broader initiative funded through the Embassy's Democracy Grants Program to promote ethnic tolerance and fight against xenophobia and racism in Ukraine.

The event brought together 18 border guards, migration service officers and police officers from Chernihiv oblast to discuss issues such as racial discrimination, refugee protection and access to asylum, and how to improve Ukraine's immigration law. The event was also attended by representatives of Amnesty International and Without Borders Initiative.

Правоохоронцям про расизм та ксенофобію. 31 жовтня 2008 року в м. Чернігові пройшов семінар на тему «Расизм та ксенофобія в Україні» для представників правоохоронних органів. Цей захід – частина проекту, фінансованого програмою «Демократичні гранти» Посольства США в Україні. В ньому взяли участь 18 працівників пункту тимчасового перебування іноземців МВС в Чернігівській області, представники Чернігівського прикордонного загону та Управління СБУ в області, які обговорювали питання расової дискримінації, захисту біженців і шукачів притулку, удосконалення імміграційного закону України.

Програмний директор Чернігівського громадського комітету захисту прав людини закликав представників правоохоронних органів до вжиття дієвих заходів щодо припинення закликів до дискримінації й насильства над представниками національних та інших меншин, звернув увагу присутніх на необхідність законодавчих та адміністративних гарантій дотримання прав іноземців і меншин, а також наголосив на необхідності активізувати діяльність щодо виховання в молоді толерантності й нетерпимості до проявів фашизму та ксенофобії.

На семінарі також були присутні представники організації «Міжнародна амністія» та «Ініціативи без кордонів».

Crimea's Secondary Schools learn about conflict resolution: During the last week of September, Children's Center "Melefshe," based in Simferopol, held a training seminar on conflict resolution for teachers of secondary school aged children. The training was funded the PAS Education Innovations small grants program and was conducted by a conflict resolution specialist from the Center for Common Ground – a Kyiv-based NGO. Fifty-four teachers, psychologists, school administrators and specialists from Crimea's educational departments learned how school peer mediation programs can enhance understanding and acceptance of the main principles of a democratic society: respect for peers, tolerance, and responsibility, while decreasing the level of aggressive behavior among teenagers. Immediately after the training, teachers from six schools (among them Yevpatoriya, Dzhankoy, Staryi Krym) started Conflict Resolution Centers at their respective schools and requested another seminar for teenagers that will staff those centers.

As a result of those seminars, educators in Znamyanka, Kirovograd region won funding to open a School Center on Conflict Resolution in one school; local administrations supported follow on training in Bila Tserkva, Zhmerynka, Drohobych and Pyryatyn and School Centers at schools from Kyiv, Sumy and Vinnytsya regions. Six School Conflict Resolution Centers were opened in Pyryatyn, 4 in Drohobych and 7 in Bila Tserkva.

Кримські школи вчилися розв'язувати конфлікти. В останній тиждень вересня у приміщенні дитячого центру «Мелевше» (Сімферополь, Крим) відбувся семінар із розв'язання конфліктів для шкільних учителів. Його проводили тренери Українського центру порозуміння (Київ) за фінансової підтримки програми малих грантів Відділу преси, освіти та культури «Педагогічні інновації». 54 учителі, психологи, шкільні адміністратори і спеціалісти відділів освіти Криму дізнались, яким чином шкільні програми медіації однолітків можуть сприяти розумінню й прийняттю головних принципів демократичного суспільства, таких, як повага до однолітків, толерантність і відповідальність; зниженню рівня агресії підлітків.

Семінар мав такий успіх, що невдовзі після його завершення учителі шести шкіл Євпаторії, Джанкоя і Старого Крима створили центри розв'язання конфліктів у своїх школах, виступили ініціаторами наступного тренінгу для школярів, які працюватимуть у цих центрах, і знайшли кошти на його проведення на місцевому рівні. Цей семінар відбувся наприкінці жовтня і був профінансований місцевими адміністраціями Криму та Фондом Мелевше.

Це п'ятий семінар з подібної тематики, профінансований програмою малих грантів. У результаті участі в тренінгу освітяни м. Знам'янки Кіровоградської області перемогли в обласному освітньому конкурсі й розпочав роботу шкільний центр розв'язання конфліктів в одній із шкіл міста. Більше того, місцеві адміністрації надали фінансову підтримку наступним семінарам у Білій Церкві, Жмеринці, Дрогобичі й Пирятині, а адміністрації Київської, Сумської та Вінницької областей підтримали створення місцевих шкільних центрів розв'язання конфліктів. Загалом нові шкільні центри розв'язання конфліктів відкрилися у шести школах Пирятина, чотирьох школах Дрогобича та семи навчальних закладах Білої Церкви.

Diversity is among America's greatest assets and keeps the nation strong in the face of changing global conditions

The story of the American people is the story of the world's peoples. Throughout the history of the United States, hopeful immigrants have arrived to establish new lives in a New World. Whether fleeing oppressive regimes, seeking economic opportunity or simply pursuing personal dreams, each new arrival contributes to the American mosaic.

Below is a reprint of the article "Immigration and U.S. History" from the E-Journal "Immigrants Joining the Mainstream", Volume 13, Number 2, February 2008, produced by the U.S. *Department of State's Bureau of International Information Programs*.

Immigration and U.S. History

About 16 million immigrants entered the United States through Ellis Island in New York from 1892 to 1924

By Hasia Diner,
a professor of history at New York University

Tens of millions of immigrants over four centuries have made the United States what it is today. They came to make new lives and livelihoods in the New World; their hard work benefited themselves and their new home country.

Millions of women and men from around the world have decided to immigrate to the United States. That fact constitutes one of the central elements in the country's overall development, involving a process fundamental to its pre-national origins, its emergence as a new and independent nation, and its subsequent rise from being an Atlantic outpost to a world power, particularly in terms of its economic growth. Immigration has made the United States of America.

Like many other settler societies, the United States, before it achieved independence and afterward, relied on the flow of newcomers from abroad to people its relatively open and unsettled lands. It shared this historical reality with Canada, South Africa, Australia, New Zealand, and Argentina, among other nations.

In all of these cases the imperial powers that claimed these places had access to two of the three elements essential to fulfilling their goal of extracting natural resources from the colony. They had land and capital but lacked people to do the farming, lumbering, mining, hunting, and the like. Colonial administrators tried to use native labor… and they abetted the escalation of the African slave trade, bringing millions of migrants, against their will, to these New World outposts.

Immigration, however, played a key role not only in making America's development possible but also in shaping the basic nature of the society. Its history falls into five distinct time periods, each of which involved varying rates of migration from distinctly different places in the world. Each reflected, and also shaped, much about the basic nature of American society and economy.

Settlers of the New World

The first, and longest, era stretched from the 17th century through the early 19th century. Immigrants came from a range of places, including the German-speaking area of the Palatinate, France (Protestant Huguenots), and the Netherlands. Other immigrants were Jews, also from the Netherlands and from Poland, but most immigrants of this era tended to hail from the British Isles... These immigrants, usually referred to as settlers, opted in the main for farming, with the promise of cheap land a major draw for relatively impoverished northern and western Europeans who found themselves unable to take advantage of

the modernization of their home economies... In this era, considerable numbers of women and men came as indentured servants. They entered into contracts with employers... in exchange for passage to the New World. While they endured harsh conditions during their time of service, as a result of their labors, they acquired ownership of small pieces of land that they could then work as independent yeoman farmers.

Mass Migration

The numbers who came during this era were relatively small. That changed, however, by the 1820s. This period ushered in the first era of mass migration. From that decade through the 1880s, about 15 million immigrants made their way to the United States, many choosing agriculture in the Midwest and Northeast, while others flocked to cities like New York, Philadelphia, Boston, and Baltimore.

Factors in both Europe and the United States shaped this transition. The end of the Napoleonic Wars in Europe, industrialization and agricultural consolidation in England, Scandinavia, and much of central Europe transformed local economies and created a class of young people who could not earn a living in the new order...

Immigrants tended to cluster by group in particular neighborhoods, cities, and regions. The American Midwest, as it emerged in the middle of the 19th century as one of the world's most fertile agricultural regions, became home to tight-knit, relatively homogeneous communities of immigrants from Sweden, Norway, Denmark, Bohemia...

This era saw the first large-scale arrival of Catholic immigrants to the largely Protestant United States, and these primarily Irish women and men inspired the nation's first serious bout of nativism, which combined an antipathy to immigrants in general with a fear of Catholicism and an aversion to the Irish. Particularly in the decades just before the U.S. Civil War (1861–1865), this nativism spawned a powerful political movement and a political party, the Know Nothings, which made anti-immigration and anti-Catholicism central to its political agenda. This period also witnessed the arrival of small numbers of Chinese men to the American West. Native-born Americans reacted intensely and negatively to their arrival, leading to the passage of the only piece of U.S. immigration legislation that specifically named a group as the focus of restrictive policy, the Chinese Exclusion Act of 1882.

A Wave Becomes a Flood

Gradually over the course of the decades after the Civil War, as the sources of immigration shifted so too did the technology of ocean travel... Innovations in steam transportation made it possible for larger ships to bring larger loads of immigrants to the United States. The immigrants of this era tended to come from southern and eastern Europe... As among the immigrants of the earlier period, young people predominated among the newcomers. This wave of migration... the third episode in the history of U.S. immigration, could better be referred to as *a flood* of immigrants, as nearly 25 million Europeans made the voyage: Italians, Greeks, Hungarians, Poles, and others speaking Slavic languages... included among them were 2.5 to 3 million Jews.

Each group evinced a distinctive migration pattern in terms of the gender balance within the migratory pool... their literacy rates, the balance between adults and children, and the like. But they shared one overarching characteristic: they flocked to urban destinations and made up the bulk of the U.S. industrial labor pool, making possible the emergence of ...industries as steel, coal, automobile, textile, and garment production, and enabling the United States to leap into the front ranks of the world's economic giants.

Their urban destinations, their numbers, and perhaps a fairly basic human antipathy towards foreigners led to the emergence of a second wave of organized xenophobia. By the 1890s, many Americans, particularly from the ranks of the well-off, white, native-born, considered immigration to pose a serious danger to the nation's health and security. In 1893

a group of them formed the Immigration Restriction League… began to press Congress for severe curtailment of foreign immigration.

Legislating Immigration

Into the early 1920s, Congress did adopt The National Origins Act in 1921 (and its final form in 1924) not only restricted the number of immigrants who might enter the United States but also assigned slots according to quotas based on national origins. A… piece of legislation… essentially gave preference to immigrants from northern and western Europe, severely limited the numbers from eastern and southern Europe, and declared all potential immigrants from Asia to be unworthy of entry into the United States.

This era… lasted until 1965. During those 40 years, the United States began to admit, case by case, limited numbers of refugees. Jewish refugees from Nazi Germany before World War II, Jewish Holocaust survivors after the war, non-Jewish displaced persons fleeing Communist rule in eastern Europe, Hungarians seeking refuge after their failed uprising in 1956, and Cubans after the 1960 revolution managed to find haven in the United States because their plight moved the conscience of Americans, but the basic immigration law remained in place.

The Hart – Celler Act

This all changed with passage of the Hart – Celler Act in 1965. The law replaced the quotas with preference categories based on family relationships and job skills, giving particular preference to potential immigrants with relatives in the United States and with occupa-

tions deemed critical by the U.S. Department of Labor. But after 1970, following an initial influx from those European countries, immigrants began to hail from places like Korea, China, India, the Philippines, and Pakistan, as well as countries in Africa. By 2000 immigration to the United States had returned to its 1900 volume, and the United States once again became a nation formed and transformed by immigrants…

In every era of U.S. history, from colonial times in the 17th century through the early 21st century, women and men from around the world have opted for the American experience. They arrived as foreigners, bearers of languages, cultures, and religions that at times seemed alien to America's essential core. Over time, as ideas about U.S. culture changed, the immigrants and their descendants simultaneously built ethnic communities and participated in American civic life, contributing to the nation as a whole.

Read more: «Immigration and U.S. History» – http://www.america.gov/st/diversity-english/2008/February/20080307112004ebyessedo0.1716272.html#ixzz0AJFTFlQf

Різноманіття — одна з найбільших цінностей Америки, що згуртовує націю в період глобальних змін

Історія американського народу – це історія народів світу. На всіх історичних етапах у США приїжджали іммігранти з надією і прагненням почати нове життя в Новому Світі. Кожен з них зробив свій внесок в американську мозаїку, незалежно від того, чи втікав він від гніту, шукав економічні можливості чи просто втілював свої мрії.

Пропонуємо передрук статті «Імміграція і історія США» з електронного журналу «Як іммігранти поповнюють суспільство», т. 13, № 2 за грудень 2008 року, який видається *Бюро міжнародних інформаційних програм Держдепартаменту США.*

Как иммигранты пополняют общество – иммиграция и история США

Около 16 миллионов иммигрантов прибыли в США через приемный пункт на острове Эллис в Нью-Йорке с 1892 по 1924 год

Хейша Дайнер –
профессор истории в Нью-Йоркском университете

Десятки миллионов иммигрантов за четыре столетия сформировали современные Соединенные Штаты. Они приехали, чтобы строить новую жизнь и зарабатывать в Новом Свете, их нелегкий труд принес пользу им самим и их новой родине.

Миллионы женщин и мужчин со всего мира решились иммигрировать в Соединенные Штаты. Этот факт – одна из основ развития страны и залог процесса, имеющего принципиальное значение для формирования нации: ее становления в качестве нового и независимого государства и последующего превращения из атлантического форпоста в мировую державу. В первую очередь это относится к экономическому росту страны. Соединенные Штаты Америки созданы иммигрантами.

Подобно многим другим обществам переселенцев Соединенные Штаты, как до обретения независимости, так и после него, полагались на поток прибывающих из других стран, которые осваивали их открытые незаселенные земли. Эту историческую действительность США разделили с Канадой, ЮАР, Австралией, Новой Зеландией, Аргентиной и другими странами.

Имперские державы, претендовавшие на свободные земли, имели доступ к двум из трех элементов, необходимых для достижения их главной цели – добычи природных ресурсов в колониях. В их распоряжении были земля и капитал. Однако не хватало людей, которые занимались бы сельским хозяйством, лесозаготовками, добычей полезных ископаемых... Управляющие колониями... пытались воспользоваться местной рабочей силой и поощряли торговлю африканскими рабами, вследствие которой миллионы мигрантов против своей воли оказались в Новом Свете.

Однако иммиграция сыграла решающую роль не только в создании возможностей для развития Америки, но и в формировании основ ее общественного строя. Историю США можно условно поделить на пять отдельных периодов. В течение этих периодов наблюдались разные темпы миграции из совершенно разных уголков мира. Каждый из них во многом стал отражением особенностей американского общества и экономики и одновременно оставил на них свой отпечаток.

Переселенцы в Новом Свете

Первая и самая продолжительная эпоха продлилась с XVII века до начала XIX столетия. Иммигранты прибывали из разных мест, в том числе из германского Пфальца, из Франции (протестанты-гугеноты) и из Нидерландов. Среди иммигрантов были иудеи из Нидерландов и из Польши, однако большинство иммигрантов той поры были родом с Британских островов...

Эти иммигранты, которых обычно называют переселенцами, в основном предпочитали заниматься земледелием: обещание дешевой земли было важным стимулом для обедневших выходцев из Северной и Западной Европы, которые не могли воспользоваться плодами модернизации экономики у себя на родине... В ту эпоху многие пересе-

Источник: Таблица 1. Места рождения приезжего и коренного населения 1850–2000 гг.

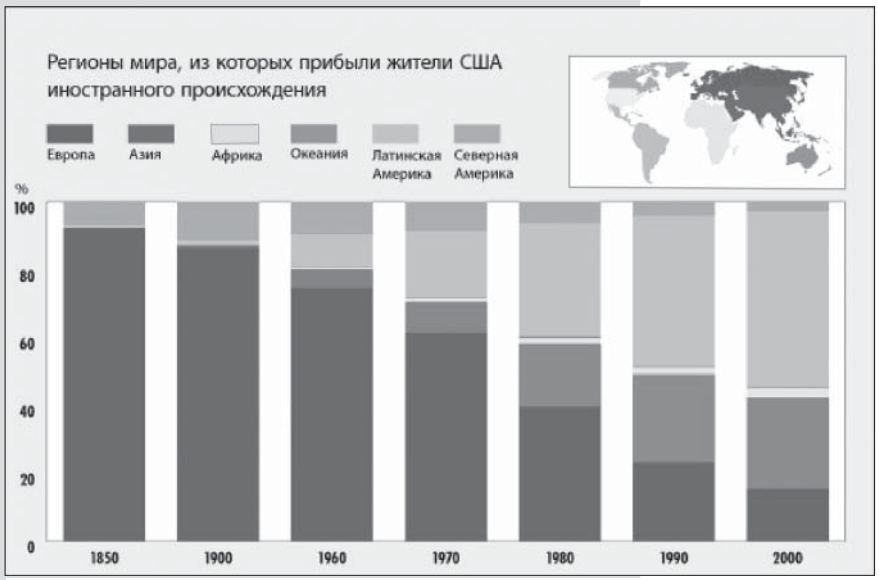

Источник: Таблица 2. Регионы мира, откуда прибыли жители США иностранного происхождения: 1850–1930 гг.

ленцы прибывали в Америку в качестве подневольных работников. Они заключали договоры с работодателями, в которых определялись время и условия труда как плата за переезд в Новый Свет. Хотя условия работы были очень суровыми, в результате своего труда подневольные работники получали в собственность небольшие земельные наделы, которые они могли обрабатывать, став независимыми фермерами-йоменами.

Массовая миграция

Число людей, приехавших в ту давнюю эпоху, было относительно небольшим. Однако к 20-м годам XIX века ситуация изменилась. Этот период стал первой эпохой массовой миграции населения. Со второго десятилетия до 1880-х годов в Соединенные Штаты прибыло около 15 миллионов иммигрантов. Многие предпочли заняться сельским хозяйством на Среднем Западе и северо-востоке, другие направлялись в такие города, как Нью-Йорк, Филадельфия, Бостон и Балтимор.

Этот переходный период обусловлен факторами, которые действовали как в Европе, так и в Соединенных Штатах. Конец наполеоновских войн в Европе, индустриализация и сельскохозяйственная консолидация в Англии, Скандинавии и странах Центральной Европы… В результате образовался класс молодых людей, которые при новом строе не могли заработать себе на жизнь…

Иммигранты, как правило, группировались в определенных городах и регионах. Американский Средний Запад, ставший в середине XIX века одним из самых плодородных сельскохозяйственных регионов мира, привлек сплоченные и относительно однородные общины иммигрантов из Швеции, Норвегии, Дании, Богемии…

В эту эпоху произошел первый крупномасштабный приток иммигрантов-католиков в преимущественно протестантские Соединенные Штаты. Эти люди – в основном ирландцы – вызвали первую в истории страны серьезную волну враждебного отношения к иммигрантам, которое сочетало в себе неприятие иммигрантов в целом с боязнью католицизма ирландцев. В десятилетия, предшествовавшие гражданской войне в США (1861–1865), теория превосходства граждан, родившихся в стране, над иммигрантами привела к возникновению мощного политического движения и партии «незнаек», которые сделали опорными пунктами своей платформы негативное отношение к иммиграции и католичеству. В этот период на американский Запад также прибыли немногочисленные

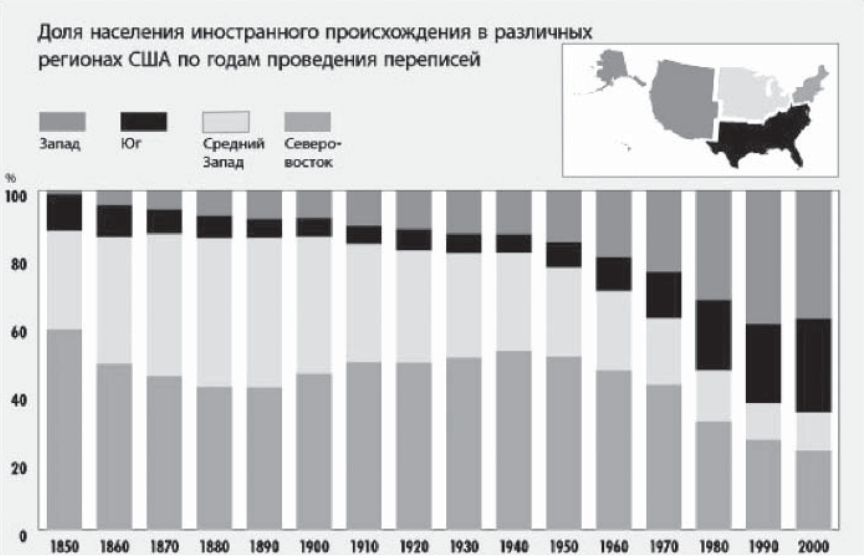

Источник: Таблица 15. Население иностранного происхождения по историческим частям и подразделениям США: 1850–2000 гг.

китайцы. Американцы, родившиеся в стране, бурно и отрицательно реагировали на их приезд, что привело к принятию единственного иммиграционного закона США, в котором конкретная группа людей была названа главным объектом ограничительной политики – «Закона об исключении китайцев» 1882 года.

Волна становится наводнением

В десятилетия после гражданской войны с появлением новых источников иммиграции стали совершенствоваться средства для путешествий через океан. ...Нововведения в пароходном сообщении позволили крупным морским судам привозить в США больше иммигрантов. В ту эпоху иммигранты прибывали, как правило, из Южной и Восточной Европы...

Как и среди иммигрантов предыдущего периода, среди новых переселенцев в Америку преобладала молодежь. Эту миграционную волну, ставшую третьей в истории иммиграции в США, скорее можно назвать наводнением иммигрантов, так как океан пересекли почти 25 млн европейцев: итальянцы, греки, венгры, поляки и представители других национальностей, говорившие на славянских языках, среди них было от 2,5 до 3 млн евреев.

Каждая группа отличалась характерными миграционными особенностями по соотношению между мужчинами и женщинами, ...уровню грамотности, количеству взрослых и детей и т. п. Но у всех групп была одна общая особенность: они стекались в города и составляли большинство промышленной рабочей силы в США, обеспечивавшее становление... промышленности. Эти люди дали возможность Соединенным Штатам оказаться в первых рядах мировых экономических гигантов. Их тяга к городам, большая численность и ...свойственная людям антипатия к иностранцам привели к возникновению второй волны организованной ксенофобии. К 1890-м годам многие американцы, особенно из числа зажиточных белых местных уроженцев, считали, что иммиграция серьезно угрожает их здоровью и безопасности страны. В 1893 году группа таких американцев создала Лигу за ограничение иммиграции, которая... начала добиваться от Конгресса резкого сокращения иммиграции из-за рубежа.

Судно с иммигрантами направляется в Нью-Йорк в 1922 году после утверждения новых квот на иммиграцию в Соединенные Штаты

Принятие законов об иммиграции

Ограничение существовало в конце XIX и начале XX веков... и в 1921 году Конгресс... принял Закон о национальном происхождении.., которым не только ограничивалось число иммигрантов, могущих въезжать в Соединенные Штаты, но и устанавливались квоты, основанные на национальном происхождении. Этот сложный законодательный акт, по существу, отдавал предпочтение иммигрантам из Северной и Западной Европы, резко ограничивая число прибывающих из Восточной и Южной Европы и объявляя нецелесообразным прием иммигрантов из Азии в Соединенных Штатах.

В 1920-е годы наступила предпоследняя эпоха в истории американской иммиграции... Эта эпоха продолжалась до 1965 года. На протяжении этих сорока лет Соединенные Штаты начали постепенно принимать ограниченное количество беженцев. Еврейские беженцы из нацистской Германии перед Второй мировой войной, те, кто пережил Холокост, перемещенные лица разных национальностей, бежавшие от коммунистического правления в Восточной Европе, венгры, искавшие убежища после неудавшегося восстания в 1956 году, и кубинцы после революции 1960 года смогли найти себе пристанище в Соединенных Штатах, потому что американцы не могли оставаться равнодушными к их тяжелой участи...

Закон Харта–Селлера

Все изменилось в 1965 году с принятием Закона Харта–Селлера. В новом законе квоты были заменены льготными категориями, основанными на семейных связях и трудовых навыках... Но после 1970 года, вслед за первоначальным притоком из этих стран, иммигранты начали прибывать из Кореи, Китая, Индии, Филиппин и Пакистана, а также из стран Африки. К 2000 году иммиграция в США достигла уровня 1900 года, и Соединенные Штаты вновь стали страной, которая формируется и преобразуется под воздействием иммиграции.

Во все периоды истории США, от колониальных времен XVII столетия до начала XXI века, прибывавшие со всего мира люди останавливали свой выбор на американском опыте. Они приезжали как иностранцы, носители языков, культур и религий, которые порой казались чуждыми сути Америки. Со временем, по мере того, как менялись представления об американской культуре, иммигранты и их потомки создавали этнические общины и одновременно участвовали в общественной жизни Америки, внося вклад в жизнь всей страны.

Повну версію статті читайте: http://www.america.gov/st/diversity-english/2008/February/20080307112004ebyessedo0.1716272.html#ixzz0AJFTFlQf

Иммиграция в цифрах

Число выходцев из разных регионов среди населения иностранного происхождения, 2000 г.

Всего	31 107 889
Мексика	9 177 487
Карибский бассейн	2 953 066
Южная и Восточная Европа	2 840 721
Восточная Азия	2 739 510
Северная и Западная Европа	2 070 466
Центральная Америка	2 026 150
Южная и Центральная Азия	1 745 201
Канада и другая Северная Америка	829 442
Африка к югу от Сахары	690 809
Ближний Восток и Кавказ	658 603
Северная Африка	190 491
Австралия, Новая Зеландия, острова Тихого океана	168 045

Источник: Бюро переписей населения, Министерство торговли США.

SOME FACTS FROM THE HISTORY:

- The Jamestown Settlement, established in 1607 by English entrepreneurs in what is now Virginia, becomes the first permanent English settlement in North America.
- A Dutch ship brings the first African "indentured servants" to the Virginia Colony in 1619. Importing slaves into the United States becomes illegal in 1808, but slave ownership continues, particularly in the South, until 1865. In 2007, the African-American population is more than 40.7 million, or 13.5 % of the U.S. population.

- Between about **1717** and **1775**, some **250 000** to **400 000** Scots-Irish (Protestants from Northern Ireland) migrate to America. They settle in Pennsylvania and then push south to Virginia and beyond, becoming the dominant culture in the Appalachian Mountains. The parents of President Andrew Jackson, the seventh U.S. president, are **Scots-Irish** immigrants. Today there are more than **27 million** descendants of the Scots-Irish migration living in the United States.
- The Irish make up almost **half of all** immigrants to the United States in the **1840s** and one-third in the **1850s**; many settle in Boston, where bronze statues are dedicated in their memory. Waves of Germans also come to America.
- **1875 to 1912:** The first period of Arab immigration to the United States takes place. Most of the immigrants are Christians from rural areas of present-day Lebanon, Syria, Jordan, the Palestinian Territories and Israel. The first Arabic newspaper is established in New York in 1892.
  - **1880 to 1930:** During this peak period of immigration, interrupted only by World War I, more than 27 million immigrants, many from southern and eastern Europe, come to the United States. More than 4 million come from Italy, and 9 % of the total population of Norway emigrates to the United States.
  - **1892 to 1954:** Ellis Island in New York City's harbor, the largest gateway to immigrants in the United States, opens in 1892. The first immigrant processed at Ellis Island on January 2, 1892, is a 15-year-old Irish girl accompanied by her two brothers. When it closes in 1954, more than 12 million immigrants have come through the Ellis Island "doorway." As a museum, Ellis Island attracts almost 2 million visitors each year in the 21st century.

More facts:

- One in three U.S. residents belongs to a minority. Hispanics are the largest and fastest-growing minority group, with 45.5 million (15 % of the U.S. population). Blacks are the second-largest minority group, with 40.7 million (13.5 %), but Asians are the second fastest-growing group, with 15.2 million (5 %). America's 38.1 million foreign-born residents represent 12.6 % of the population. There is a growing trend toward broader dispersal of immigrants across the United States.
- The Census Bureau predicts that by 2042, minorities, collectively, will make up more than 50 % of the U.S. population, with much of the increase due to immigration.
- The Census Bureau predicts a faster-growing and more diverse population than it did previously.

Read more: "U.S. Minorities Will Be the Majority by 2042, Census Bureau Says" – http://www.america.gov/st/diversity-english/2008/August/20080815140005xlrennef0.1078106.html#ixzz0Ay7qc2J9

ДЕЯКІ ФАКТИ З ІСТОРІЇ:

- Першим постійним англійським поселенням у Північній Америці став **Джеймстаун** (штат Вірджинія), заснований у 1607 році групою підприємців з Англії (Вірджинійська компанія).
- Голландське судно привезло в 1619 р. у Джеймстаун, Вірджинія, перших африканських «працівників за договором сертута». Ввіз рабів у США було заборонено в 1808 році, але рабовласництво збереглося, особливо на Півдні. У 2006 році афро-американське населення становило понад **40 млн** осіб, або **13** % від загальної кількості населення США (Бібліотека Конгресу США).
- У **1626** році голландці придбали у корінного населення **Мангеттан** (тепер частина міста Нью-Йорк) в обмін на товари.
- З **1717 по 1775** приблизно **250 000–400 000** шотландців та ірландців (протестанти з Нової Ірландії) іммігрували до Америки. Вони поселилися в Пенсильванії, Вірджинії і двох Каролінах, але значне шотландсько-ірландське поселення є у кожній з **13** американських колоній. Батьки Ендрю Джексона, сьомого президента США, були шотландсько-ірландськими іммігрантами.
- З **1820 по 1860** рік ірландці становили понад третину всіх іммігрантів у США. Багато з них поселилися у Бостоні, де на їх честь встановлено бронзовий монумент.
- **1875–1912:** перший період арабської імміграції у Сполучені Штати. Більшість іммігрантів – християни з сільських районів теперішніх територій Лівану, Сирії, Йорданії, Палестинської автономії та Ізраїлю. В 1892 році у Нью-Йорку було засновано першу газету арабською мовою.
- **1880–1930:** у цей період піку імміграції, яку перервала тільки Перша світова війна, у Сполучені Штати приїхало понад **27 млн** іммігрантів, здебільшого з **Південної і Східної Європи.** Понад **4 млн** осіб прибуло з **Італії,** а з **Норвегії** у США іммігрувало **9** % населення.
- **У 1892** році відкрився найбільший канал для притоку іммігрантів у Сполучені Штати – острів **Елліс** у нью-йоркській гавані. Першою іммігранткою, яка пройшла оформлення на острові Елліс, стала п'ятнадцятирічна ірландська дівчина, яку супроводжували два брати. Вона приїхала до США **2 січня 1892** року. Через «двері» острова Елліс до моменту закриття в **1954** році пройшло понад **12 млн** іммігрантів. Створений на острові музей привертає у XXI столітті майже **2 млн** відвідувачів на рік.

Ще факти:

- Кожен третій американець належить до меншини. Кількість вихідців із Латинської Америки у США становить приблизно 44,3 млн осіб, отже люди латиноамериканського походження стали найбільшою у світі меншиною – 15 % від загальної кількості населення країни.
  Вихідці з Азії є третьою за розмірами – і другою за темпами росту – групою серед меншин у Сполучених Штатах.
- До 2042 року меншини становитимуть, за прогнозами Бюро перепису населення, понад 50 % населення США, причому ріст відбудеться значною мірою за рахунок імміграції.
- На теперішньому етапі чисельність населення країни становить близько 305 млн, до расових і етнічних меншин відносять себе близько 34 %.
- До середини століття населення Сполучених Штатів стане більшим кількісно і різноманітнішим расово й етнічно, ніж обіцяли попередні прогнози.

Більше про це читайте на: http://www.america.gov/st/diversity-english/2008/August/20080815140005xlrennef0.1078106.html#ixzz0Ay7qc2J9

Толерантність — модне слово чи усвідомлена необхідність?

Марина Цегельська
кандидат філологічних наук, доцент,
завідувач кафедри англійської мови з методикою викладання КДПУ,
стипендіант програми академічних обмінів ім. Фулбрайта, 2005–2006

Важко заперечувати очевидну істину – нам, українцям, як і громадянам інших пострадянських країн, доводиться жити в епоху кардинальних змін. Змінюється не лише суспільний устрій та економічний уклад країни – змінюється ментальність людей, які в цій країні живуть. Ми прагнемо стати рівноправними членами світової спільноти, але часто не зовсім усвідомлюємо, що для цього потрібно. Ми легко жонглюємо модними словами – демократизація, лібералізація, політична коректність, толерантність, але для багатьох ці слова залишаються імпортними фантиками, що використовуються політиками для загортання непривабливої дійсності.

Що ж таке насправді толерантність? Для чого вона нашому терплячому суспільству? І якщо ми такі терплячі, як усі люблять повторювати, чи є ми толерантними? Такі запитання ставила я собі під час стажування у США, і відповідями на них, разом із враженнями від поїздки, хочу поділитися з читачами «Вісника».

Мої університети

Програма академічних обмінів імені Фулбрайта є широковідомою в усьому світі. Вона надає можливості проводити дослідження у провідних американських університетах вченим з різних країн і, що не менш важливо, утримувати сім'ю, яку ці вчені можуть привезти з собою до США.

Проект, який я планувала розробляти в Америці, стосувався змін, що відбуваються в мові завдяки суспільно-політичним рухам. Саме до таких рухів належить політична коректність – намагання висловлюватись так, щоб не зачепити гідність індивіда. Розпочавшись у другій половині XX століття, цей рух спричинив багато змін в англійській мові. Серед них були як потрібні (наприклад, табуїзація слова «ніггер»), так і відверто штучні типу «бідний на меланін» (про білу людину), «люди сонця» або «члени африканської діаспори» (про темношкірих) та багато інших. Політична коректність у найгірших її проявах є також улюбленою темою сатирика Михайла Задорнова, який так смачно критикує американців у своїх виступах по телебаченню.

Озброєна базовим знанням про політкоректність та впевнена, що матиму шанс поповнити колекцію штучних виразів, я обрала для проведення дослідження штат Гавайї – по-перше, це єдиний штат у США, де білі є меншістю (близько 25 %), а по-друге, звичайно, завдяки його репутації «раю на Землі». Гавайський Тихоокеанський університет, де я працювала, теж вражав культурним різноманіттям – у ньому навчаються представники 28 країн світу.

Гавайї – рай на Землі

Перше, що дивує, коли прибуваєш до Гонолулу – це запах квітів, що насичує повітря, друге – що тут зовсім не спекотно, десь +24 цілий рік (не порівняти зі спекою в Україні влітку), і третє – що ніч і день мають однакову довжину впродовж року, адже це екватор.

Очікуваним подивом було расове та культурне різноманіття Гонолулу, яке спричиняє унікальну культуру островів. Жодна з груп, що тут проживають, не є більшістю. Крім білих, є корінне населення – полінезійці, вони утворюють 15 % населення, азіати становлять 40 %, а решта – представники найрізноманітніших країн світу. Кожна етнічна група займає тут свою нішу, має свої друковані видання та культурні об'єднання. У зв'язку з таким різноманіттям майже щодня проводиться якесь святкування, до якого радо долучаються представники багатьох груп.

Крім того, хоча домінуючою культурою є американська, значна увага приділяється

гавайській культурі. Гонолулу – єдине місце в США, де існує королівський палац і безліч ознак уже неіснуючого гавайського королівства. За гавайською традицією, багато жінок носять у волоссі квітку, що є таким же символом шлюбу, як наша обручка, і гавайські мелодії можна почути частіше, ніж сучасну поп-музику. Скрізь на вулицях можна побачити молодь, що розважається, граючи на укулєлє – гавайських гітарах.

Для корінного населення існують певні преференції – в найкращому навчальному закладі, школі імені короля Камехамехи, можуть навчатися лише діти, які мають хоча б одну шістнадцяту полінезійської крові, для полінезійців розроблені спеціальні програми підтримки.

Толерантність – основа співіснування

Коли спостерігаєш таке надзвичайне культурне різноманіття, починаєш усвідомлювати, що політична коректність є не примхою багатющих американців, які вже й не знають, що б їм ще такого вигадати. Без виваженого і толерантного ставлення до іншої культури мирне співіснування навряд чи було би можливим.

Ідеї толерантності постійно підтримуються на державному і громадському рівнях. У школах дітей навчають повазі до культури інших у різний спосіб – тут і читання інтернаціональних книжок, вивчення пісень і танців, і святкування з поясненням значень релігійних обрядів. Так, протягом місяця в школі, де навчалася моя донька, святкували християнське Різдво, єврейську Хануку, африканську Кванзу, китайський Новий рік, і коли вже здавалося, що всі новорічні свята вичерпані, настав час святкувати японську весну!

На державному рівні поширюється значна кількість рекомендацій, пояснень та прикладів, як поводитися неворожо щодо інших і як виявляти сприйняття інших культур.

Попри всі мої сподівання, толерантність та коректність не є для американців ідеєю фікс. Як і всі інші, вони можуть посміятися, але насамперед із себе. Одного разу мій син Роман прийшов зі школи і розповів, що на уроці історії в класі, де він був єдиним білим, учителька, японка за походженням, розповідаючи про рабство на Гавайських островах, зауважила, що з усього класу в ті часи рабства міг уникнути тільки Роман, тому що в нього світлий колір шкіри. А ось усі інші (і вона теж) могли розраховувати лише на долю рабів.

Як і представники інших націй, американці небайдужі до пліток, вони залюбки можуть обговорювати чиєсь життя або поведінку, хоча загальна орієнтація суспільства на толерантність дається взнаки. Типовою є фраза: «Звичайно, я не суджу...». Така орієнтація відбивається і на поведінці – тут дуже рідко можна стикнутися з проявами одвертого осуду, нікому й на думку не спаде робити зауваження людині, що надто відкрито вдягнена або має незвичайний вигляд.

Висновки

Рік життя на Гавайях та робота над проектом дали мені змогу зробити певні висновки про значення толерантності в сучасному суспільстві.

По-перше, толерантність є відповіддю суспільства на такі виклики сьогодення, як глобалізація (світ стає «тіснішим» завдяки сучасним засобам пересування і комунікації, спілкування в такому світі стає неможливим без толерантного ставлення до інших культур), міграція населення (щороку збільшується кількість легальних і нелегальних мігрантів у різних країнах світу, вони формують нові групи населення, з якими треба контактувати і співіснувати), боротьба за рівні права чоловіків і жінок (розвиток феміністичного руху привів до перегляду мовних норм в англомовних країнах, націлених на подолання андроцентризму), збільшення кількості людей з обмеженими фізичними можливостями та «старіння населення» (збільшення кількості людей старшого віку у зв'язку зі зниженням народжуваності й зростанням тривалості життя). Хочемо ми цього чи ні, а щоб існувати в сучасному

суспільстві, просто необхідно виховувати в собі толерантність.

По-друге, толерантність не означає байдужість та потурання чомусь негідному. Ніхто не закликає толерувати такі приклади «іншості», як наркотики чи кримінал. І хоча дослівним перекладом слова «толерантність» є «терпимість», воно не є тотожним «терплячості». Толерантна людина – це людина, яка розуміє, що інші мають право на оригінальну думку та поведінку, і ставиться до цього без осуду, але тільки в тому разі, коли така поведінка не несе загрози оточуючим.

По-третє, пропаганда мовної толерантності на державному та громадському рівнях допоможе українцям стати гідними членами світової спільноти та подолати труднощі міжкультурного спілкування. Адже мова не тільки відбиває людське мислення, а й виявляє чудодійну здатність до його формування. Людина, що спершу є терпимою на словах, поступово ставатиме такою насправді.

Особисті враження

Для мене і моєї сім'ї стажування у США стало величезним досвідом, що допоміг змінити ставлення до життя. Як слушно зауважили наші знайомі з Чехії, які теж перебували в Гонолулу за програмою академічних обмінів, – з Америки можна виїхати або з почуттям «І чому ж у нас не так?», або з думкою «Треба працювати, щоб і в нас було так».

Крім захоплення, прийшло ще й усвідомлення того, що Америка – це справді чудова країна, але – не наша. Коли мого сина запитали, чи хотів би він жити в Америці, він з обуренням відповів: «Що ти, я ж ментально українець!».

Зникло почуття заздрості до американського багатства й одвічне українське «чому ми такі нещасні?», тому що насправді це не так. Немає більше невдоволення власною країною. Так, ми маємо багато проблем, але хто сказав, що їх немає в США? Головним є не відсутність проблем, а бажання їх подолати, цьому нам ще треба вчитися. Так, нам важко дається побудова демократії, але ж і в Америці побудова відкритого демократичного суспільства відбувалася століттями! Для того, щоб створити таке суспільство, треба наполегливо працювати всім, а не тільки чекати змін в уряді та парламенті. Від того, яких дітей ми виховуємо, багато в чому залежатиме майбутнє країни.

І наостанок – у нас повністю зникло бажання сміятися разом із Задорновим над американцями. Мабуть, ми все-таки стали толерантнішими...

Tolerance: A Trendy Word but Indispensable

Maryna Tsehelska
PhD in Philology, Associate Professor
Chief of English and Teaching Methods dept,
KDPU, Kryvyi Rih,
Fulbright alumna 2005–2006

This article deals with the communication experience of the Fulbright alumna and her family in Honolulu, USA. The diverse society where they lived not only impressed them greatly by its unique traditions and way of living, but also greatly changed their world view. The author concludes that tolerance should become an essential part of modern people's lives and a basis for more progressive relations in the society.

It is really difficult to object to the obvious truth – we Ukrainians, like citizens of other post Soviet countries, live in an epoch of drastic change. Change not only in the country's social order or economy – but change in the mentality of the people who live in this country. We are eager to become a part of international society, but it is not often that we get an idea of what we need to do. We easily play with modern words – democratization, liberalization, correctness, tolerance, but these words stay like imported hats for many people and they are used by politicians to cover unattractive realities.

What indeed does tolerance mean? Why does our society need it? And if we are as enduring as people say, are we still tolerant? I put such questions to myself when visiting the USA and now I want to share the answers to those questions and impressions from my trip with the readers of "Visnyk."

My Universities

The Fulbright program of academic exchanges is widely known all over the world. It gives scholars from different countries the opportunity to do research at the top level and, what is more important, supports a family traveling to the U.S. with the scholar. The project I planned to develop in the U.S. concerned changes that appear in a language because of social and political movements. Political correctness belongs to such movements and attempts to speak in a way that doesn't disparage an individual's dignity. Beginning in the second part of the 20th century, this movement brought a lot of change to the English language. Among them were both necessary and funny changes, such as "melanin impoverished" (about white people), "people of the Sun" or "members of African community" (about black people) and many others. Political correctness in its worst manifestation is the favorite topic of the satirist Mikhail Zadornov, who criticizes "real Americans" in such a savoring way.

Having been armed with knowledge about political correctness and sure that I would have a chance to enlarge my collection of funny phrases, I chose for my research the state of Hawaii – first, it is the only state in the USA, where white people are a minority (about 25 %), and second, for its reputation of "Paradise on Earth." Hawaii Pacific University, where I worked, was impressive for its cultural diversity – representatives from 28 countries of the world study there.

Hawaii – Paradise on Earth

The first thing that surprises you on arrival in Honolulu is the scent of flowers that permeates the air, the second thing – it isn't hot here, about +24 during the whole year (incomparable with the heat in summer in Kryvyi Rih), the third – night and day are the same length during the year, because it is on the equator. The islands' racial and cultural diversity was an expected wonder that makes for a unique culture. None of the groups that live here is a majority. There is an aboriginal population, Polynesians 15 %, Asians 40 %, and the rest represent different countries. Each ethnic group has its own place; its own published issues and cultural unions. In connection with such diversity, nearly every day a celebration is held – which representatives of different groups try to join.

Although the dominant culture is American, considerable attention is paid to Hawaii culture. Honolulu is the only place in the U.S. with a Royal Palace and there remain an enormous number of artifacts from the former Hawaiian Kingdom. It is traditional for women in Hawaii to wear a flower in their hair, which is the same symbol of marriage as our wedding ring, and Hawaiian tunes can be heard more than ordinary pop music. Everywhere in the streets you can see youth playing "ukuleles" – Hawaiian guitars.

There are some benefits that go to indigenous inhabitants. Only children who have one sixteenth of Polynesian blood can study in the best educational establishments, the King Kamehameha Schools; additionally, some support programs for Polynesians have been developed.

Tolerance – the Base of Coexistence

When you observe such impressive cultural diversity, you start to understand political correctness is not a caprice of rich Americans who don't know what else to invent. In this country, the chances of a peaceful life are remote without a tolerant attitude to other cultures.

Ideas of tolerance are always supported on social and state levels. At school, children are taught to value the culture of others in different ways; they read books from other countries, learn songs and dances, and celebrate different holidays with an explanation of the meaning of religious ceremonies. So, during one month at my daughter's school, there was a celebration of Christmas, Hanukah, Kwanza, Chinese New Year and when all New Year holidays were over, it was already time to celebrate Japanese spring.

There are some recommendations, explanations, and examples at the state level of how not to behave with hostility to other people and how to show your understanding of other cultures. Despite all my expectations, tolerance is not an obsession with Americans. Like other people, they can laugh, but first at themselves. Once my son Roman came from school and told me that in his history class, where he was the only white boy, the teacher (of Japanese ancestry) while talking about slavery in the Hawaiian Islands admitted that Roman was the only one in the class who could escape slavery, because of his fair complexion. The rest of the class, including her, could expect the destiny of slaves.

As representatives of other nations, Americans are not indifferent to gossip; they can

talk about somebody's behavior or life with great pleasure, although the general orientation of the society is different. Very often the phrase "Of course, I can't judge" appears. Such orientation is also reflected by the fact you rarely observe someone being judgmental; nobody even thinks about making remarks about other people's clothes or extraordinary appearance.

Conclusions

A year in the Hawaiian Islands and work on my project allowed me to make some conclusions about the place of tolerance in modern society.

First, tolerance is the answer of modern society to challenges such as globalization (the world is becoming smaller thanks to modern vehicles and communication; migration of people (the number of legal and illegal immigrants in different countries of the world increase every year, they form new groups that have to be cooperated with); struggle for the equal rights of men and women (the development of feminist movements led to the revision of language standards in English speaking countries, that have to overcome androcentrism); the increasing number of people with limited physical abilities and the "ageing of the population" (growing number of older people because of increasing longevity). Whether or not we want to, existence in modern society requires the cultivation of tolerance.

Second, tolerance doesn't mean indifference to something bad. Nobody calls for toleration of drugs or criminals. Though a literal translation for the word "tolerance" is "patience," it is not the same thing. A tolerant person is someone who understands others have the right to their own thoughts or behavior, and treats these people without any judgment, as long as the behavior doesn't harm others.

Third, a focus on tolerance in language at state and social levels will help Ukrainians to become dignified partners in world society and will overcome difficulties in intercultural communication. As language not only reflects a person's thoughts, but also has the wonderful ability to form them, a person who is toler ant in words, will gradually become the same in practice.

Own impressions

The academic year in the U.S. my family and I spent became a great experience that helped me change my attitude towards life.

A clear understanding came that America is really a wonderful country, but not our country. When my son was asked if he wanted to live in America, he replied: "What? I am mentally Ukrainian." My husband and I also understood this clearly. There disappeared a sense of jealousy of American richness and a usual Ukrainian question: "Why are we so unhappy?" because it is not so. There was no discontent about our native country. Yes, we have a lot of problems, but who said that there aren't any problems in the U.S.? We have some problems with establishing democracy, but it often only works in the U.S. with difficulty. As my supervisor Dr. Klein admitted: "We love democracy in theory, but when it comes to real life..." Of course, the level of corruption in Ukraine is impressive, but not many people know, that at the end of 19th century, the level of corruption in the U.S. threatened the very existence of the state.

And in conclusion, we don't want to taunt Americans, maybe we became more tolerant...

Teaching Tolerance Through English Lessons (Workshop 40 min.)

The workshop aims to examine methods of teaching tolerance in English. Participants will examine existing biased language strategies in English – such as names for races and ethnicities, references to women, older people, or disabled people. Attendees will have an opportunity to discuss important tolerant language structures and develop inclusive strategies for referring to sensitive issues.

A target audience of the workshop is the EFL teachers working at various levels and interested in a content-based learning. Attendees of the workshop will not only receive and discuss the information on the topic; there will be introduced vocabulary-related exercises to be used in class.

Contact Maryna Tsehelska at e-mail mtsehelska4@yahoo.com

Аліса Толстокорова,
кандидат філологічних наук, доцент,
випускниця програми академічних обмінів
Fulbright Junior Faculty Development
Program (2000),
Міжнародна школа рівних можливостей,
м. Київ

Гендерне інтегрування та менеджмент розмаїття: європейський досвід

У наш складний та напружений час глобальних революційних перетворень у галузі транспортних, інформаційних та комунікаційних технологій, за умов історично безпрецедентної географічної мобільності планетарного ґатунку пересічна людина все частіше стикається з реальністю міжкультурних контактів, культурного розмаїття, а отже і з небезпекою міжетнічних конфліктів. Під впливом потужних міграційних рухів, спричинених політичною нестабільністю після падіння Берлінського муру, на тлі економічної глобалізації кордони Європи безупинно трансформуються, зумовлюючи внутрішню диверсифікацію європейських суспільств. Збільшується їхнє культурне розмаїття та полікультурність, що пов'язано з розмаїттям проявів таких факторів, як культурні традиції, релігійні переконання, етнічна, національна, расова та гендерна ідентичність членів спільноти. Безперечно, що за цих умов загальне сприйняття самого поняття культурного розмаїття значно трансформується та розширюється. Сьогодні у світі зростає й усвідомлення того, що міжнародні конфлікти все частіше стають проявом протистояння різних систем культурних цінностей.

В умовах складного переплетіння глобалізаційних та євроінтеграційних процесів як культурні меншини, так і культурні більшості Європи все активніше наполягають на визнанні їхньої культурної ідентичності, але, з другого боку, визнають і потребу в розширенні міжкультурного діалогу та поглибленні взаєморозуміння. Тому європейське суспільство сьогодні стоїть перед складним питанням щодо демократичного менеджменту культурного розмаїття. Це пов'язано як із необхідністю розробки відповідної законодавчої бази та стандартів її практичного застосування, так і з імперативною потребою у впровадженні системи конкретних заходів, спрямованих на підвищення політичної культури суспільства та формування демократичного громадянства його пересічних членів.

Водночас із цими складними процесами поглиблення культурного розмаїття на макрорівні спостерігаються й відповідні тенденції на мікрорівні, зокрема в інституціях, корпораціях та виробничих колективах. Сьогодні все більше організацій у Європі й у світі переживають складні зміни в умовах праці та робочому середовищі, викликані, зокрема, збільшенням кількості жінок на ринку праці, старінням населення та підвищенням пенсійного віку, залученням іммігрантів із третіх країн до виробничого процесу, що супроводжується відповідними змінами у гендерній, віковій та етнічній структурі організацій і ускладненнями корпоративних відносин. Втім, багато організацій уже успішно застосовують новітні технології для впорядкування проблем, пов'язаних із культурним розмаїттям у колективах. Одним із таких інноваційних методів є гендерне інтегрування та менеджмент розмаїття, який передбачає формування у фахівців та загального персоналу гендерної грамотності, компетенції з гендерного розмаїття та навичок його ефективного впорядкування для вирішення можливих конфліктів і запобігання їм.

Деякі організації застосовують його заради створення власного позитивного іміджу та доброго імені; інші сподіваються збільшити трудові мотивації працівників, вирішуючи у такий спосіб проблеми, пов'язані з необхідністю поєднання ними професійних та сімейних обов'язків; треті намагаються отримати на ньому економічні дивіденди завдяки зростанню якості людського капіталу; четверті докладають зусиль, щоб завдяки цьому методу покращити стосунки зі своїми клієнтами; п'яті очікують завдяки йому скорочення витрат на підвищення кваліфікації працівників тощо. В усякому разі, практика свідчить, що гендерне інтегрування та менеджмент розмаїття у робочому

колективі збільшує його працездатність, сприяє поліпшенню атмосфери та якості міжособистісних стосунків і дозволяє підвищити ефективність і результативність праці.

Саме на підвищення теоретичної компетенції та тренінгових навичок з питань впровадження гендерного інтегрування та менеджменту розмаїття було спрямовано семінар для експертів та тренерів Південної та Східної Європи, організований у листопаді 2008 р. в Берліні Європейським інститутом навчання впродовж життя та Інститутом Гунди Вернер за фінансової підтримки Фундації Генріха Бьолля (Німеччина).

(Продовження в наступному номері)

Gender Mainstreaming and Diversity Management: European Experience

Alisa Tolstokorova
PhD, Associate Professor,
Fulbright Junior Faculty Development Program alumna (2000),
International School for Equal Opportunities,
Kyiv

This article addresses issues of gender mainstreaming and diversity management as efficient techniques for managing cultural diversity at the macro- and micro-levels. It describes the author's participation in an international workshop on this issue in Berlin, organized for southern and eastern European experts by the European Institute for Lifelong Learning and Gunda Werner Institute, courtesy of the Heinrich Boell Foundation. The training provided better understanding of the principles behind gender mainstreaming and diversity management; exposure to Germany's experience in this area at the national, regional and municipal levels; and an opportunity to network with European and German policy-makers, researchers, academics, writers and journalists and establish contacts for ongoing cooperation in gender-based projects.

Today, thanks to global transformation in transportation, information and communication technologies, we see unprecedented geographic mobility. The average person is more exposed to intercultural contacts and cultural diversity and, therefore, more likely to encounter ethnic conflict challenges. Massive migration flows intensified after the fall of the Berlin Wall, with a globalized economy encouraging increasing flexibility of European borders and greater diversification of European societies. Cultural diversity and multiculturalism in Europe is bolstered by a variety of factors, such as diverse cultural traditions, different religions, and ethnic, national, racial and gender identities. Under such conditions, perceptions of the concept of "cultural diversity" change and awareness of cultural clashes that lead to conflict increases.

The complex interrelation of globalization and European integration, encourage cultural minorities and majorities in Europe to increasingly insist on an acknowledgement of their cultural identity, while simultaneously confirming a need for the expansion of intercultural dialogue and a strengthening of mutual understanding. Hence, Europe faces the challenge of instituting democratic approaches to cultural diversity management. This requires, on the one hand, the development of a legislative framework and standards for its practical implementation; and, on the other hand, the imperative need to introduce a system of practical measures aimed at the development of a grassroots political culture which fosters democratic processes.

While cultural diversity expands on a macro-level, similar developments occur at the micro-level, particularly in institutions, corporations, and professional communities. More and more, organizations in Europe face a changing work environment, with more women entering the work force; an aging of the population and its increasing retirement age; and participation of immigrants in the labor market. This is accompanied by changes in the age, gender and ethnic structure of organizations, as well as challenges in corporate relations. Many organizations have already developed strategies for regulating problems related to cultural diversity at the work place. One such innovative technique is gender mainstreaming and diversity management, which fosters gender literacy and competence among experts and general personnel, along with the development of skills related to conflict prevention and resolution.

Organizations use this method for a variety of purposes: to create a good image and reputation; to positively impact on the work-life balance, motivation and performance of their employees; to improve their bottom line through improving the quality of their staff; to improve the quality of customer relations; or for the sake of reducing personnel costs. In any case, gender mainstreaming and diversity management in the workplace increases the efficiency of work, the quality of interpersonal relationships, and fosters a creative atmosphere.

The European Institute for Lifelong Learning in Berlin (Germany) together with Gunda Werner Institute and Heinrich Boell Foundation organized a workshop on gender mainstreaming and diversity management for experts from Southern and Eastern Europe last November.

(To be continued in the next issue)

Школа Рівних Можливостей

Школа Рівних Можливостей – це міжнародна громадська організація, створена за ініціативою молоді й зареєстрована у Міністерстві юстиції у грудні 2000 року. Веб-сайт організації: gender-ua.org. Контакти: тел. (044) 240-43-26, (050) 462-43-26, факс: 275-14-68, E-mail: gender@ukr.net.

Найуспішніші досягнення Школи:

Створення мережі осередків ШРМ у регіонах України (організація працює в 19 регіонах України), мережі молодіжних прес-клубів (у 2002–2003 роках), кризових центрів допомоги молоді «МАЯК» (2003) та мережі «Юнаки проти насильства».

Створення Ґендерного інтерактивного театру в Києві та регіонах (2002). Ґендерний інтерактивний театр є унікальним явищем в Україні. Колектив двічі представляв Україну на поважних форумах у Німеччині, виступав у Москві перед депутатами Думи, був запрошений до США, Таїланду, успішною була поїздка до Польщі (2008 рік). Заплановано три поїздки до Польщі в 2009 році. Також театр отримав запрошення до Словенії.

Понад 10 вистав у репертуарі театру із соціальної проблематики (ґендерна дискримінація та насильство, торгівля людьми, нелегальна міграція, ВІЛ/СНІД, наркоманія, небажана вагітність та проблема абортів, корупція тощо).

Проведення щорічних Всеукраїнських літніх та зимових ґендерних шкіл (2001–2007).

З 2004 року Школа проводить фестивалі вуличних театрів із соціальної проблематики.

У 2005 році започатковано акцію «Не продавайся!», спрямовану на протидію торгівлі людьми (яка одночасно проходить в різних регіонах України). 2006 року вона стала традиційною і тематично поглибилася. З 2007 року акцію включено в плани Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту; вона проходить в усіх регіонах України.

У 2006–2008 роках Школа Рівних Можливостей очолювала Всеукраїнську мережу, що об'єднує 34 організації, діяльність яких спрямована проти комерційної сексуальної експлуатації дітей (ЕКПАТ).

З 2000 року – традиційна участь у проведенні Всеукраїнської акції «16 днів проти ґендерного насильства!»

З 2002 – в акції «Пробіг заради життя», спрямованій на боротьбу з ВІЛ/СНІДом.

У 2005 році на базі організації почав працювати Ґендерний ресурсний центр, який надає методичну допомогу закладам освіти.

З веб-сайту Школи Рівних Можливостей:

Що ж це за Школа? І чому всі три слова в її назві пишуться з великої літери? Все дуже просто – в кожне слово закладено особливий зміст. У нашій Школі всі навчаються і навчають, тобто і дорослі – тренерки-наставниці, і юні тренери, й волонтери та волонтерки водночас є і учнями, і педагогами: здобувають нові, найпотрібніші сьогодні знання з тим, щоб передавати їх іншим.

Рівні Можливості – це те, що ми маємо у Школі, і те, до чого прагнемо в майбутньому. Це ґендерна рівність, рівні права і можливості для кожного й кожної, для юнаків і дівчат, для жінок і чоловіків, для матерів і батьків, для дітей і людей з особливими потребами. На заняттях, які звуться тренінгами, ви дізнаєтеся, що таке політика рівних прав і можливостей (інакше кажучи, ґендерна політика), яку нам з вами формувати і здійснювати, якщо ми хочемо жити у правовій демократичній державі, у вільному громадянському суспільстві.

У нашій Школі всі – рівні: поважають права одне одного, думки кожного й кожної. На тренінгах всі перебувають в одному колі, всі дотримуються одних правил і єдиного Кодексу, який, до речі, також ми розробили всі разом.

Кодекс Школи Рівних Можливостей – це принципи, за якими ми спілкуємося не лише під час тренінгових сесій, а яких намагаємося дотримуватись у своєму щоденному житті.

Хіба не варто завжди й в усьому бути пунктуальними? Хто ніколи не запізнюється, робить усе вчасно, дотримується даного слова, той обов'язково досягне найбільших успіхів у кожній справі.

Ми хочемо завжди бути позитивно налаштованими, з оптимізмом дивитися на життя, помічати гарне й хороше в людях і в собі, вчитися пишатися собою, своїми намірами й досягненнями, своїми друзями, колегами, батьками й наставниками.

Намагаємось уникати суперечок. Ми вважаємо, що істина народжується не в суперечках, а в дружньому діалозі, де всі чують одне одного, не «тиснуть» на інших своїм авторитетом чи знаннями. Спробуймо не уникати

жодної можливості «загасити» конфлікт, що розгорається поруч із нами, запобігти конфліктній ситуації, яка лише визріває і яку ми можемо змінити на краще. Пам'ятаймо, що філософія майбутнього – це філософія ненасильства. Виховуймо себе і близьких на принципах добра й гуманності. Не критикуймо одне одного. Будь-яка думка, навіть та, з якою ми не згодні, може виявитися дуже цінною, принаймні вона також має право на існування.

Бути ґендерно чуйними – це ставитися з повагою до іншої статі: у школі, у повсякденному житті, у вчинках, думках і висловах – всюди й в усьому. Намагатися змінювати мовні стереотипи, коли жіноча стать ігнорується, або вважається меншовартісною. Чому кажуть «шановні учасники», коли в гурті є й учасниці? Або «тренінг для тренерів», коли на ньому присутні лише тренерки? Якщо бути уважними, можна знайти десятки й сотні прикладів неповаги до протилежної статі, яка відбилася у мові й людській поведінці. (Чоловік має першим зайти у вагон, першим зробити покупку і т. д.)

Ми – юнаки й дівчата третього тисячоліття.

Чесність, порядність, відкритість – якості, дуже потрібні в команді. Чисті думки – запорука високих і гідних справ. Ми завжди стверджуємо щось від власного імені, ніколи не говоримо «так усі вважають...». Якщо ж цитуємо чужу думку (чи ідею), то обов'язково посилаємось на автора. Ми завжди відкриті для нових знань, нових методів і підходів у навчанні й роботі. Стиль нашої Школи – спільний творчий пошук. Вчимося дбати про своє здоров'я. Усвідомлюємо себе як частку природи. Екологія навколишнього світу починається з екології нашої душі й тіла.

Ми всі різні. Якщо хтось із нас має особливі потреби, ми не акцентуємо увагу на фізичних вадах, а намагаємося створити умови для найповнішого розкриття Рівних Можливостей. Для цього завжди можна шукати і знаходити шляхи: у спорті, різних видах творчості, в навчанні, професійній діяльності, самовдосконаленні. Мета Школи Рівних Можливостей – участь у творенні нового демократичного суспільства, яке складатиметься з таких особистостей, якими прагнемо стати.

Я не такий, як інші

Ірина Лаб'юк,
ЗОШ № 5, 11 кл.,
м. Івано-Франківськ

Це стаття з молодіжної газети «Я – лідер», яка видавалася за фінансової підтримки програми «Гранти для учасників програм обмінів» у 2007 році у м. Коломия, Івано-Франківська область. Її авторка – одна з переможниць конкурсу творчих робіт «Мій перший успіх», ініційованого виданням «Я – лідер» за підтримки Відділу преси, освіти та культури Посольства США в Україні і спрямованого на розвиток лідерського та творчого потенціалу старшокласників і студентів-першокурсників та на підвищення їхньої самооцінки.

Щодо цього у кожної людини знайдеться особиста думка і відповідь. Та, як відомо, всі люди різні, тому в них виникають найрізноманітніші асоціації. Але більшість погоджується з тим, що бути не таким (не такою), як усі, можна по-різному.

Неформал

«Неформал – це людина, яка справді не схожа на інших» – каже близько половини опитаних (45 зі 100). Звичайно, цю думку дехто заперечує, бо вважає, що неформалів розвелося дуже багато. Тому вони не можуть бути не схожими на інших, вони такі, як усі, але між собою. Суперечливий погляд тут як тут: неформали – це лише узагальнення. Вони поділяються ще на багато субкультур. Сказати, наприклад, що готи такі самі, як хіпі, означає збрехати, або не розумітися на розмаїтості субкультур. Напросився висновок, що неформали точно не такі, як усі. Добре це чи погано? Як для кого. Для самого неформала добре, бо належність його до своєї субкультури, якою б вона не була, передбачає цікавість. Неформали цікавляться багатьма речами, подіями, знайомляться з надзвичайно великою кількістю людей, від яких багато

чого навчаються. Кожен з них є багатогранною особистістю, що просто не може бути поганою. Але існують і протестанти неформального руху. Переважно це коротко стрижені хлопці у спортивних костюмах, кепочках, які не розлучаються із соняшниковим насінням і полюбляють «гладити» арматурою неформалів після концертів. Вони вважають, що всі неформали – алкоголіки та наркомани, попри те, що сенсом буття самих протестантів є мобільний телефон, комп'ютерний клуб і те саме соняшникове насіння.

Гомосексуаліст

«Найбільш не схожі на інших люди – це сексуальні меншини» – думка 40 опитаних. «Йой, ади як схожий на дівку, а то хлоп. Хто таке видів, аби хлопці за ручку ходили та ще й цілювалися!?» – верещить бабуся з лавочки. Це була миттєва реакція бабці на побачене. Вона навіть не встигла подумати – добре це чи погано. Але відразу ж у неї почався словесний потік свідомості з прокльонами, бо парочка була не такою, як усі. Для нашої країни подібна реакція цілком типова, адже свідомість багатьох ще лежить законсервована разом з помідорами та огірками у постсовковому гастрономі. Наш народ ще не звик до такої демократії, де одностатеве кохання є цілком прийнятним. Така демократія вже давно існує у Нідерландах, де не лише дозволені одностатеві шлюби, а й легалізована маріхуана.Сексуальні меншини, безумовно, відрізняються від інших людей. Для них їхня орієнтація є нормальною, вони люблять свою другу половинку. Та це не означає, що живеться їм легко. Оточення тисне звідусіль: морально і, трапляються випадки, що й фізично.

Вундеркінд, аутист

Вундеркінди – це надзвичайно розумні діти, які прекрасно вчаться і швидко засвоюють матеріал. Зростають вони на радість батькам і на користь собі. Не такі, як інші діти. До речі, популярна співачка Шакіра теж була вундеркіндом: у три роки вже вміла добре читати, згодом написала свою першу пісню, і зараз вона перебуває на вершині слави. Її завжди всі любили за її здібності. Та не всім так щастить, як цій співачці. Діти відразу ж помічають серед них вундеркінда, але не всім це подобається. Дехто починає глузувати з розумної дитини, бо вона не така, як усі. На психіці вундеркінда це може залишити негативний відбиток. Дитина може замкнутися в собі.

Аутистів часто відносять до числа людей, що мають розумові вади. Це зовсім не так. Навпаки, аутисти – це люди, переважно діти, дуже розумні, наділені феноменальною пам'яттю. Попри це вони наче відокремлені від навколишнього світу, живуть у своєму власному. Ці діти не такі, як інші. Їхня замкнутість непокоїть батьків, з неї глузують звичайні діти. З батьками все зрозуміло, а от діти не усвідомлюють, що аутисти, а також вундеркінди, є набагато розумнішими за них. Тому дві останні ланки мусять платити за свої здібності та несхожість з іншими таку ціну, як знущання.

Висновки

То все ж таки, що означає – бути не таким, як усі? Це означає бути прийнятним для себе і неприйнятним для отих усіх. Переважно, не схожа на інших людина постійно вдосконалюється, цікавиться чимось, чогось навчається. Це, безперечно, є позитивним для неї самої. Та все має свою ціну, за все потрібно платити. На жаль, за свою відмінність від інших усі вищеназвані ланки розплачуються тим, що мають терпіти моральну, а подекуди й фізичну дискримінацію. Хоча, якщо подивитися глибше, то немає людей, схожих чи не схожих на інших. Немає такого поняття: як усі, а я не схожий на них. Адже всі люди різні, кожен є особистістю, клона якої в цьому світі не існує. Шкода, але самі дискримінатори цього не розуміють. Їм щось завжди не подобається, їх щось завжди мучить. А чи, часом, не один із найганебніших гріхів людства – заздрість? Та я думаю, що відповідь на це запитання, як і на запитання, що означає бути не таким, як усі, кожен знайде сам.

I am Different

Irina Labyuk
Secondary school #5, 11th grade,
Ivano-Frankivsk

This article is from "I am a leader" youth newpaper, based in Kolomya, Ivano-Frankivsk Oblast and funded by the PA Alumni Grants program in 2007. The author of the article is one of the winner of the competition "My First Success" that was held within the project and aimed at developing leadership skills, creativity of senior school students and University students and increasing their self-esteem.

I am different. Each person has a personal opinion and a response to this phenomenon. As you know, all people are different, that is why they have diverse thoughts. But most people will agree that you can be different in many ways.

Informal

"Informal – a person who really does not look like others" – said more than half of our interviewees (45 out of 100). Of course, that point of view would face objections, because there are too many of those people nowadays. Therefore they can not be different than others, they are like all of us, but differ among themselves. This will bring another opinion: a term "informal" is just a generalization. "Informals" are divided into many groups.

If you say, for example, that "Goths" are the same as hippies, you are either lying or do not understand the variety of trends. So the conclusion is: "informals" are different. Is that good or bad? It depends. As far as "informals" are concerned, that difference is good, because affiliation to their group, whatever it is, nurtures interests. "Informals" are interested in many things, events, get acquainted with many people – from whom they learn a lot. Each of them is an all-round personality that can not be bad. But there is an anti-informal movement that consists of short-haired guys who wear sports costumes and caps, they like to eat sunflower seeds and to beat "informals" with iron bars after concerts. They believe all "informals" are alcoholics and addicts. At the same time three things that those protestors value the most are: a cell phone, a computer club and also sunflower seeds.

Homosexuals

"The most different people are those that belong to a sexual minority" – think 40 interviewees."Oh, a man looks like a girl. Can you imagine the guys holding each others hands and kissing?" – screams a "babushka" sitting on a bench. This was the instantaneous reaction of an elderly woman. She even had not thought whether it is good or bad. But she began to stream her curses because the couple was not like others. For our country this reaction is quite common, because many people's minds are preserved like tomatoes and cucumbers in "PostSoviet Gastronom". Our people are not yet accustomed to such a democracy, where homosexual love is acceptable. Such a democracy already exists in the Netherlands, where not only homosexual marriage is allowed, but also marihuana. Sexual minorities certainly differ from others. For them, their orientation is normal, they love their "second half." But that does not mean that their life is easy. They feel pressure from everywhere.

Infant prodigy, autist

An infant prodigy is a very clever child who quickly learns and masters the material. They are not like other children. By the way, the popular singer Shakira is a "wunderkind" too: at three she was able to read, later on she wrote her first song and now she is on the crest of the wave. Everybody loved her because of her talents. But not everyone is so lucky, as that singer. Children immediately notice a prodigy, but not everybody likes them. Some children mock them. That can negatively influence child's psychics and they can freeze up.

Autistics are often confused with people with mental weaknesses. That's not true. On the contrary, autistics are children, very intelligent, endowed with a phenomenal memory. Despite this, they seem to be isolated from their environment, living in their own world. These children are different. Their isolation worries their parents and seems odd to their peers. You can understand the parents' reaction but children do not understand that autistics and "wunderkind" are much smarter. So the latter have to pay the price for their otherness and abilities – mockery from their peers.

Conclusions

So what does it mean to differ from others? That means to be acceptable to oneself and not to be accepted by the others. Basically, people that are different constantly improve themselves, have various interests and like to study. This is certainly a positive side. But they need to pay the price. Unfortunately, because of their isolation from others they feel a moral and sometimes physical discrimination. Although, if we dig further, there is no person similar or different from others. There is not such thing as "all" and our difference from that "all." Because all people are different, each one is a personality who does not have any clone. It's a pity that discriminators do not understand that. There is something they do not like, and they are tortured with something. May be that is one of the most disgusting human sin – jealousy? I think that the answer to that question, as well as the question what it means to be different from others, everyone would answer this in his own way.

Using Voice of America News to Teach English

by Nancy A. McKeand

(Continued from the issue #36)

The author describes her experiences using materials from the VOA News website instead of a textbook in an ESL writing class. These materials, which cover a wide variety of topics, can be freely used without copyright issues. Many reports are available in audio, video, and print versions. Reports are available in "Special English," which uses a 1500 word core vocabulary and uses slower speech, and in "regular" English.

In the course discussed in the article, the instructor had students read or listen to two articles on a particular topic and write summaries of the two. This was followed by a longer paper that required students to synthesize information from both sources to analyze a question, support an opinion, or otherwise discuss the topic. Drawbacks to using these materials are also discussed.

The writing task here was a fairly simple one: summarize the text you chose. For the second text, which we listened to first, students were given some specific tasks to complete during listening. These tasks were designed to prepare them for their second writing task: to describe the controversy over illegal immigration in the US and to explain why it is an important issue. Following this paper, we spent a day doing free writes to different questions about immigration. Although they had written about immigration before, this was the first time they had to express an opinion about it. For homework, they were told to choose one of the questions they had answered in class and look for support for their answer in the texts they had read. After discussing this assignment in groups, students then wrote their synthesis papers, in which they expressed their opinion on the question they had selected and supported it with information from the articles we had read.

As the students and I all became more comfortable with the class, I began to offer students more choices in the articles they read and wrote about. This was, to me, a very important step. Not only did it give students the opportunity to have some control over what they did in class, but it also allowed them to develop their ability to look for and evaluate texts. Sometimes I gave them several articles to choose from, and other times I had them look on the VOA News site for articles on the topic that looked interesting to them.

At this point I also began to provide different students with texts written at different levels. Some students continued to use articles written in Special English, while others moved on to "regular" VOA articles. The same writing tasks could be done with either level of text, and this allowed the more proficient students to be challenged while the less proficient ones were not overwhelmed. Because the topics were the same and the source was the same, students were able to engage in a discussion of the topic even though they did not all read the same text.

Over the course of the semester, my students read or listened to twelve news reports. They wrote twelve shorter pieces and seven longer pieces. A different group might have been able to do more or less work, but VOA news articles provided me with a customized textbook in this way, too. I could add or delete articles as needed at the very last minute. There would never be the problem of leaving half the textbook untouched or running out of material before the end of the course.

One concern most instructors have when thinking about not using a traditional textbook is the amount of work required of them. I did not find this course to be any more time consuming than courses I have taught using traditional textbooks. I had to design my own writing activities, but I have found that I generally want to modify activities presented in textbooks, too. I had to prepare supplementary activities, but I always do that to meet the needs of my particular students. For this course, for example, I wrote short pieces related to the topics for students to practice editing. I also created materials to teach topics like paraphrasing and synthesizing. In some ways this was easier with the VOA texts than it had been with some textbooks I have used because I knew the texts and the goals of my course so well.

The only real difficulty I have found with using VOA news reports was that they are not the kind of writing we usually give students to read. They were not nice, tidy little essays written to

demonstrate a particular point. That sometimes made summarizing more difficult. But even in this I think students learned a valuable lesson. Texts are not always nice and neat and easy to understand. They do not always follow the same pattern. Students need to be able to deal with texts that are not specifically written for students. In the future, I would give more thought to this, though, as I am selecting texts and designing writing assignments.

As I prepare to teach this course again, I am looking for new themes and new texts. Few, if any, of my former students will be taking the course again, so I could leave it as it was, but I want to update it. When I have today's stories available to me, why would I want to use last year's?

Спогади про Алабаму і не тільки...

Тетяна Гринкевич,
випускниця Програми педагогічної майстерності вчителів Євразії та Південної Азії (ТЕА 2006–2007),
учитель ЗОСШ № 8 з поглибленим вивченням англійської мови,
м. Самбір, Львівська обл.

Я вважаю себе надзвичайно щасливою людиною – я стала фіналісткою Програми педагогічної майстерності вчителів Євразії та Південної Азії (ТЕА) і отримала реальний шанс побувати в США. Саме там я зрозуміла суть прислів'я «Краще один раз побачити, ніж сто разів почути». Скільки би книг про цю країну я не прочитала, інформації не перешукала, все це не замінило би мені семи тижнів, проведених там.

Для вчителя англійської мови це справді щастя – побувати в Америці, побачити своїми очима те, про що багато років розповідаєш своїм учням, проаналізувати, порівняти, отримати на десятки запитань відповіді, не знайдені в підручниках.

Перша конференція у столиці США Вашингтоні вразила місцем проведення – університетом для сліпих студентів Галодет (Gallaudet). Саме з цього першого дня ми побачили реальну турботу уряду про своїх громадян – доступ до освіти мають усі, все залежить лише від бажання вчитися. Крім того, ми зрозуміли, що затишок, спокійна атмосфера, чудова природа, культ науки – це слова, що асоціюються з університетами Америки.

Ми були приємно вражені також організацією та умовами проведення конференції. Організатори, здається, продумали все до найменших деталей. Але найголовнішою подією була сама зустріч фіналістів ТЕА з України, Індії, Бангладеш, Вірменії, Грузії, Азербайджану, Киргизії, Казахстану. Під час роботи в міні- та макрогрупах у нас була можливість більше дізнатися одне про одного, про освіту в наших країнах, про методи навчання, наші культури, спосіб життя. Така унікальна нагода поспілкуватися з учителями з різних країн дала змогу вже там, у Вашингтоні, зрозуміти, що якими би різними ми не були, усіх нас об'єднує «учень», саме заради нього ми живемо і працюємо, саме він зібрав там нас усіх, щоби ми змогли змінити себе, своє ставлення до навчального процесу, об'єднатися для спільної мети – покращення умов навчання, планування, тестування.

Вашингтон зустрів чудовою погодою, яка супроводжувала нас протягом усього перебування в США. Ми ознайомилися зі столицею, побачили Капітолій, змогли вдихнути запах свободи біля меморіалу Лінкольна, ступили ногою на викарбувані слова «У мене є мрія» (I have a dream), промовлені на цьому місці борцем за свободу і права негрів Мартіном Лютером Кінгом, пройшлися вулицями вечірньої столиці, зустрілися з чудовими людьми – переможцем у номінації «Учитель року» з Вашингтона та представником посольства України у Вашингтоні й помилувалися чарівними краєвидами столиці з 12 поверху...

Але ми навіть не передбачали, скільки цікавих, захопливих моментів і незабутніх вражень чекало на нас попереду, в нашій чарівній Алабамі. Це слово набуло для мене стільки нових значень, що людині, не знайомій з цим штатом, важко зрозуміти мої яскраві емоції, відчути мій настрій. Алабама для мене – уособлення теплоти сердець її жителів, це гори, надзвичайно зелені ліси, які так нагадують краєвиди рідного Прикарпаття, дуже низькі хмари над головою, духмяні квіти та пахучі трави, це п'янкий аромат кухні й атмосфера півдня та південного (southern) діалекту.

Я закохалася в Алабаму, в Гантсвіл (Huntsville) та його університет (UAH), столицю Монтгомері (Montgomery), яка дуже нагадує Вашингтон своїми білими будівлями та тишею, найбільше місто Бермінгем (Birmingham) з його чудовим зоопарком, Чатанугу (Chatanooga) з надзвичайним акваріумом, місто на скелі та водоспад (Rock city) і багато-багато речей, які відтепер для мене асоціюються з Алабамою.

Саме в Алабамі розбивалися наші стереотипи про Америку, її культуру та людей. Місцеві жителі вразили нас своєю гостинністю, доброзичливістю та ввічливістю. Завдяки традиційному релігійному вихованню тут дуже багато чемних, толерантних людей, особливо молоді. Тут завжди пропустять тебе вперед і стоятимуть з відкритими дверима, поки ти не зайдеш усередину, на вулиці незнайомі люди вітатимуться з тобою завжди, так що інколи навіть не знаєш, як поводитися в таких випадках.

Наша програма перебування в Алабамі включала стажування в університеті, проживання в студентському гуртожитку, відвідування різних шкіл, викладання в старших класах школи, різноманітні екскурсії, зустрічі та проведення вільного часу в американських родинах, які забезпечили нас чудовими екскурсійними турами не лише по Алабамі, а й в інші штати – сусідні Теннессі чи Джорджію. Мешкання в гуртожитку дало змогу порівняти умови проживання наших студентів (у мене дві дочки-студентки) і американських спудеїв. До їхніх послуг пошта, кімната для прання та сушіння білизни, фітнес-центр та плавальний басейн, стадіони, величезний кафетерій, готель для гостей, бібліотеки та аудиторії, обладнані комп'ютерами. І все це на території студмістечка, і до будь-якого корпусу не треба добиратися по 30–50 хвилин і більше, дістатися в будь-який район можна за 10–15 хвилин. На території студмістечка занурюєшся в ауру науки, бажання вчитися не полишає тебе, тільки-но ти ступаєш на його територію...

(Повна версія статті – в електронному варіанті журналу на веб-сайті Посольства США в Україні http:// kyiv.usembassy.gov/educult_cultural_ukr.html)

Alabama Memories and not Only...

Tetiana Hrynkevych
A teacher of English, a secondary school #8
Sambir, Lviv Obl. TEA alumna 2006–2007

I consider myself an extremely lucky person – I became a finalist of the Teaching Excellence and Achievement Program (TEA) and got a chance to visit the United States of America. Being there I understood the meaning of the saying "It is better to see something once than to hear it a hundred times." It doesn't matter how many books about this country I have read, how much information I have looked through, all that could never have replaced the seven weeks spent there. For a teacher of English it is a great joy to be in America, see all those things which you have been teaching your students for a long time, analyze, compare, and get answers to dozens of questions not found in any textbooks. The first conference in the U.S. capital Washington struck me by the venue – Gallaudet University for Deaf Students. It was on this first day that we saw the real care of the government for its citizens; all people have access to education. Furthermore, we understood that comfort, a quiet atmosphere, beautiful nature, and a cult of learning are associated with American universities.

We were pleasantly impressed by the organization and conditions of the conference. Organizers seemed to take everything into consideration.

The most important event was a meeting of TEA finalists from Ukraine, India, Bangladesh, Armenia, Georgia, Azerbaijan, Kyrgyzstan, and Kazakhstan. During the mini-and macro-groups, we had the opportunity to learn more about each other, education in our countries, teaching methods, our cultures, and the way of life. This unique opportunity to meet the teachers from different countries gave us the opportunity to understand that despite our differences, we all are united by our students. Because of them we live and work. Due to our students we gathered there to change ourselves, our attitudes to the educational process and unite for a common goal – improvement of the training, planning and testing.

Washington met us with the beautiful weather that accompanied us during our stay in the U.S. We saw the capital; the Capitol; breathed the smell of freedom near the Lincoln Memorial; walked by the carved words «I have a dream», that belong to a fighter for freedom and the rights of African-Americans, Martin Luther King; wandered along the streets in the evening; met a great woman, a Teacher of the Year, from Washington and the representative of the Ukrainian embassy in Washington; and watched the charming scenery of the capital from the 12th floor...

But we couldn't predict how many interesting, exciting moments and unforgettable experience awaited us in our charming Alabama. This word means so many new values for me, and for a person, unfamiliar with this state it is difficult to understand my emotions and feel my mood. Alabama is the embodiment of warm hearted inhabitants, the mountains, green forests, very similar to my native Carpathian landscapes, very low clouds, fragrant flowers, and aromatic herbs, heavy aroma of cuisine and atmosphere of the south and a southern accent.

I fell in love with Alabama: Huntsville, and the University (UAH); its capital Montgomery,

reminiscent of Washington with its white buildings and quietness; the largest city Birmingham with its wonderful zoo; Chattanooga with its enormous aquarium, a city on rock and waterfall (Rock city) and very, very many things that I now associate with Alabama. It was in Alabama where our stereotypes about America, its culture and people broke. Local people impressed us with their hospitality, kindness, and courtesy. Thanks to their traditional religious education, many of them are well brought up and tolerant people, especially youth. Here they always give you the right of way hold the door open until you enter the building, and greet you on the streets.

Our stay in Alabama included training at the university, living in a dormitory, visiting different schools, teaching at schools, a variety of tours, meetings, and leisure activities with American families, who provided us with excellent tours not only in Alabama, and in other states – Tennessee and neighboring Georgia. Living in the hostel made it possible to compare the living conditions of our students (I have two daughters-students) and American ones. At our disposal was mail service, a room for washing and drying laundry, a fitness center and swimming pools, stadiums, a large cafeteria, a hotel for guests, a library, and modern classrooms equipped with computers. All these facilities can be found on the campus, and it took us only 10–15 minutes to get to any of it or to get from one university building to another, not 40–50 minutes. At the campus you could feel the aura of learning, the desire to learn appears as soon as you step on the campus territory and does not leave you…

(A full version of the article is available in an electronic version of a magazine on the U.S. Embassy web-site)

ПЕРЕМОЖЦІ ПРОГРАМИ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ТА ДОСЯГНЕНЬ УЧИТЕЛІВ ШКІЛ ЄВРАЗІЇ ТА ПІВДЕННОЇ АЗІЇ (ТЕА)

	Переможець ТЕА 2007–2008	Назва школи	Директор
1	Житник Світлана Леонідівна	Запорізький навчально-виховний комплекс №101	Іщенко Людмила Андріївна
2	Москова Валентина Миколаївна	Гімназія № 7, м. Севастополь	Кітрова Валентина Олександрівна
3	Ткаченко Людмила Данилівна	Перша міська гімназія/Асоційована школа ЮНЕСКО, м. Черкаси	Кирилова Катерина Миколаївна
4	Наявко Наталія Олександрівна	Новороздільська СШ І–ІІІ ступенів № 4, Львівська область	Бабій Богдан Степанович
5	Бєлявська Валерія Львівна	Навчально-виховний комплекс № 353 «Планета щастя», м. Дніпропетровськ	Міткова Наталія Володимирівна
6	Шаманська Руслана Миколаївна	Гадяцька спеціалізована школа І–ІІІ ступенів № 4, Полтавська область	Бутенко Станіслав Миколайович
7	Павленко Тетяна Степанівна	Корсунь-Шевченківська загальноосвітня школа І–ІІІ ступенів № 1, Черкаська область	Гайдай Олександр Васильович
8	Красилова Ніна Володимирівна	Путивльська загальноосвітня школа І–ІІІ ступенів № 1, Сумська область	Корнєва Тетяна Петрівна
	Переможець ТЕА 2008–2009	**Назва школи**	**Директор**
1	Бойченко Вікторія Юріївна	Добровеличківський НВК «ЗОШ І–ІІІ ступенів № 2-гімназія»	Куліш Галина
2	Дмитрієва Олена Іванівна	Одеська спеціалізована школа І–ІІІ ступенів № 17 з поглибленим вивченням англійської мови	Подорян Віктор Володимирович
3	Єрохіна Оксана Вікторівна	Херсонська гімназія № 3	Петров Олексій
4	Заводскова Руслана Іванівна	Миколаївська спеціалізована школа І–ІІІ ступенів № 22 з поглибленим вивченням англійської мови з 1 класу	Богун Петро Миколайович
5	Канарська Наталія Володимирівна	Ладижинська ЗОШ І–ІІІ ступенів № 4	Руденко Леонід Володимирович
6	Коротков Олександр Миколайович	Софіївсько-Борщагівська спеціалізована школа, Києво-Святошинський р-н, Київська область	Пушенко Оксана Іванівна
7	Романюк Євгенія Валеріївна	Луцька гімназія № 18	Скороход Сергій Андрійович
8	Талашкевич Людмила Валентинівна	Новоукраїнська ЗОШ І–ІІІ ступенів № 8	Рибак Наталія Олександрівна
9	Шевченко Ольга Юріївна	НВК «ЗОШ І–ІІІ ступенів-ліцей», м. Жмеринка	Кочура Оксана Володимирівна

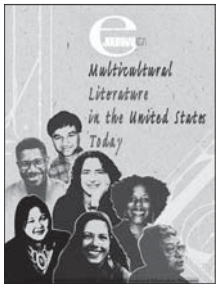

Multicultural Literature in the United States Today

The United States is enriched culturally by immigrants from many nations. This edition of *eJournal USA* focuses on distinguished American writers from various ethnic backgrounds who add immeasurably to mutual understanding and appreciation through tales of their native lands and their experiences as Americans.

http://www.america.gov/publications/ejournalusa.html#0209lit

Багатокультурна література Сполучених Штатів Америки на сучасному етапі

Іммігранти багатьох країн збагачують культуру Сполучених Штатів Америки. Це видання електронного журналу розповідає про видатних американських письменників різного етнічного походження, які долучилися до формування взаєморозуміння і поваги у країні завдяки казкам і міфам їхньої батьківщини і своєму американському досвіду.

Докладніше про брошуру: http://www.america.gov/publications/ejournalusa. html#0209lit

Additional Resources for "Multicultural Literature in the United States Today":

Додаткові джерела до журналу «Багатокультурна література Сполучених Штатів Америки на сучасному етапі»:

Bloom, Harold, ed. *Asian-American Writers.* New York: Chelsea House, 2009.

Bona, Mary Jo and Irma Maini, eds. *Multiethnic Literature and Canon Debates.* Albany: State University of New York Press, 2006.

Botelho, Maria J. and Masha K. Rudman. *Critical Multicultural Analysis of Children's Literature: Mirrors, Windows and Doors.* New York: Routledge, 2009.

Cutter, Martha J. *Lost and Found in Translation: Contemporary Ethnic American Writing and the Politics of Language Diversity.* Chapel Hill: University of North Carolina, 2005.

East, Kathy and Rebecca L. Thomas. *Across Cultures...*

Read more: "Additional Resources" - http://www.america.gov/st/diversity-english/2009/February/20090212121829mlenuhret6.878299e-02.html#ixzz09Ml3CEMR

Immigrants Joining the Mainstream

Immigrants made the United States what it is. Being an American depends on acceptance of certain American ideals, not on the place of birth of a person or of his or her ancestors. This edition of *eJournal USA* tells the story of immigration and diversity as it has played out through the centuries and continues to play out now.

Иммигранты вливаются в основной поток (переклад рос. мовою)

Іммігранти зробили Сполучені Штати Америки такими, якими вони є. Належність до Америки залежить від прийняття певних американських ідеалів, а не від місця народження людини чи її предків. У цьому випуску електронного журналу розповідається про імміграцію і різноманітність, яка формувалася впродовж століть і починає розвиватися на сучасному етапі.

Books offered by ETRC Centre.
Книги Ресурсного Центру для викладачів англійської мови:

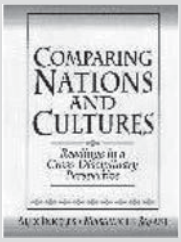

Comparing Nations and Cultures: Readings in a Cross-Disciplinary

Perspective (1996) *by Inkeles, Alex & Sasaki, Masamichi.*

This collection of readings serves as a broad introduction to comparative research in the social sciences – stressing mainly work in sociology, but also representing anthropology, political science, and other disciplines. The articles were chosen for readability, but also represent the best work in the field. Presents **comparative research** on topics ranging **from stratification, women and gender issues, politics, to attitudes and values.**

Порівнюючи нації і культури: міждисциплінарна перспектива (1996)

Серія статей знайомить із порівняльним дослідженням у соціальних науках, в основному в соціології, а також антропології, політології та інших дисциплінах. Статті чудово читаються і є найкращими у своїй галузі. Книга пропонує порівняльне дослідження цілого ряду тематик, починаючи зі стратифікації, гендерних питань і політики, закінчуючи відносинами і цінностями.

Managing Our Differences: Meeting the Demands of Diversity (1995)

by Andert-Schmidt, Darlene

The book will help master the skills you need to deal more effectively with others.

Управління нашими відмінностями: вимоги багатоманітності (1995)

Ця книга допоможе вам оволодіти навичками, необхідними для ефективної взаємодії з іншими людьми.

Донецькі студенти дискутують щодо етнічної толерантності:

8–9 листопада Дебатний молодіжний центр організував дебатний турнір на тему етнічної толерантності й попередження ксенофобії. У ньому взяли участь 80 школярів та студентів вузів восьми міст і сіл Донецької області. Обговорення проходило за двома темами: «Україні необхідно підвищити рівень толерантності в суспільстві» та «Уряд України має сформувати негативне ставлення до будь-яких проявів расизму та дискримінації». В результаті проведення дебатів учасники мали можливість відкрито обмінятися думками та висловити свою точку зору щодо рівня толерантності в українському суспільстві, шляхів вирішення проблеми расизму й дискримінації та довідатися більше про життя й проблеми етнічних меншин. Впродовж двох днів школярі обговорювали своє бачення шляхів подолання нетерпимості й формування толерантного ставлення одне до одного.

Серед запропонованих заходів із подолання дискримінації були такі: здійснення підтримки існуючих громадських організацій, діяльність яких спрямована на підвищення рівня толерантності в суспільстві, і використання якісної соціальної реклами на головних каналах країни. Також школярі відзначили, що слід робити ставку на виховання толерантності в школах, розробити державну програму, базуючись на підходах неформальної освіти, тобто використовувати цікаві методи навчання, а саме: конкурси, вистави, рольові ігри. Переможців та найкращих спікерів турніру було нагороджено дипломами.

Цей захід проводився в рамках проекту, спрямованого на сприяння толерантності та боротьбу з дискримінацією за допомогою просвіти і проведення дебатів серед молоді й фінансованого програмою демократичних грантів.

Donetsk Students Debate Ethnic Tolerance:

On November 8–9, the Donetsk Youth Debate Center organized a debate tournament on ethnic tolerance and prevention of xenophobia for 80 high school and university students from eight cities and villages of Donetsk oblast. The event was part of the larger Democracy Commission-funded project to promote tolerance and fight discrimination through public education and debates for youth in the region. Prior to the tournament, participants received extensive training in debate techniques. The event allowed students to discuss and debate each other in an open and critical exchange, while learning about minorities and different ethnicities within Ukraine. The debate tournament received broad coverage in regional media.

The Public Affairs Section at U.S. Embassy Kyiv has designated a web team made up of Ukrainian and American staff members whose goal is to better communicate with contacts, alumni and diverse groups of the Ukrainian public through communities pages and Web tools. One of the tools that has so far proven to be a useful tool in disseminating information about U.S. Embassy events and interesting developments in Washington is Facebook. You are welcome to become a "fan" of U.S. Embassy Kyiv by going to www.facebook.com and putting U.S. Embassy Kyiv in the search bar. Fans can find Podcasts, audio and video recordings, event photo albums, as well as information on upcoming cultural events and webchats on Facebook as well as on the Embassy official webpage: http://kyiv.usembassy.gov.

З метою поліпшення зв'язку з контактами Посольства, учасниками американських програм і різноманітними групами українців засобами нових інформаційних технологій (наприклад, соціальних мереж, веб-чатів, подкастів) у Відділі преси, освіти та культури Посольства США в Україні створено команду з українських та американських працівників. Одним із таких ефективних ресурсів поширення інформації про заходи Посольства США і цікаві події у Вашингтоні є Facebook. Запрошуємо вас стати «фаном» Посольства США у соціальній мережі Facebook. Для цього слід зайти на Інтернет-сторінку www.facebook.com і внести U.S. Embassy Kyiv у віконце пошуку або просто зайти на сторінку http://www.facebook.com/pages/Kiev-Ukraine/US-Embassy-Kyiv/ 43732151935.

Фани у мережі Facebook отримають доступ до подкастів, аудіо- і відеозаписів, фотоальбомів, які висвітлюють різні заходи, а також інформацію про майбутні події у галузі культури. Facebook та офіційна сторінка Посольства США http://kyiv.usembassy.gov – дуже добрі веб-ресурси, де можна знайти багато інформації про США.

Конкурс освітніх міні-грантів «ПЕДАГОГІЧНІ ІННОВАЦІЇ» Відділу преси, освіти та культури Посольства США в Україні в 2009 році

З метою підтримки поширення сучасних освітніх методик та підходів, втілення досвіду випускників програм Держдепартаменту США і поширення міжнародних тенденцій в освіті Відділ преси освіти та культури Посольства США в Україні оголошує новий раунд програми освітніх міні-грантів «Педагогічні інновації» на 2009 рік:

З 26 січня по **10 вересня 2009 року** Відділ преси, освіти та культури Посольства США в Україні розглядатиме запити від педагогічних колективів на підтримку проведення тренінгів та семінарів, що мають на меті практичне застосування освітніх інноваційних технологій у середній школі.

Запит має бути оформлений за нижченаведеним зразком, завіреним підписом та печаткою організаторів заходу за півтора місяця до події або раніше.

Підтримка від Посольства США надаватиметься у вигляді гранту для одного або двох українських тренерів на покриття їхніх витрат на транспорт, проживання і харчування протягом проведення тренінгу та на роздаткові матеріали для слухачів.

Розглядатимуться подання від педагогічних колективів, які представляють щонайменше **5** шкіл міста/району/області, на запрошення на свій семінар випускника однієї з програм Держдепартаменту США як доповідача/тренера або подання від колективу освітян – випускників програм Держдепартаменту США на запрошення сертифікованого українського тренера (доповідача).

Заохочуються запити від педагогічних колективів, які подаються вперше, або від тих, які продемонстрували певні досягнення в результаті участі у програмі.

Докладніші консультації можна отримати у Відділі преси, освіти та культури Посольства США в Україні за тел.: (044) 490-4026, 490-4123 (Олександра Єгорова). Форми запиту можна завантажити на вебсторінці Посольства http://kyiv.usembassy.gov/assistance_innovations-grant_ukr.html або отримати, звернувшись на електронну адресу: iegorovaoi@state.gov.

Запити надсилайте факсом на (044) 490-4050 або електронною поштою на адресу: Iegorovaoi@state.gov.

Електронна пошта «Вісника» (visnyk@iatp.org.ua) тимчасово не працює.

Запит від організаторів семінару

(назва семінару) _____

Група педагогів _____

працює над вирішенням наступної конкретної проблеми _____

_____

Задля цього ми плануємо організувати і провести семінар (коли, за якою адресою) _____

_____

Ми плануємо використати результати цього семінару (тренінгу) таким чином (навести по можливості якісні та кількісні показники) _____

_____

Ми запрошуємо тренера (доповідача) (Ім'я, посада, кваліфікація, контактна інформація) _____

_____

провести наступний тренінг (прослухати наступну доповідь)
(назва та опис тренінгу, тривалість)

і звертаємося за фінансовою підтримкою його подорожі на наш семінар.

- Список слухачів тренінгу додається (не менше 15 осіб).
- Орієнтовний розклад роботи додається. Місце і час проведення узгоджене.

Звіт про проведення семінару буде надано вчасно й відповідно до вимог Відділу преси, освіти та культури Посольства США в Україні.

Відповідальний організатор семінару (прізвище, ім'я та по батькові, посада, підпис). Наша контактна інформація (телефони; ел. пошта): _____

Підтвердження від доповідача (тренера)

Я (Ім'я та посада)_____

Отримала/отримав запрошення від _____ _____ провести тренінг на тему (вкажіть назву тренінгу)

Я зможу прийняти запрошення на " " _____2009 року у разі підтримки моєї подорожі Відділом преси, освіти та культури Посольства США. Опис мого досвіду та кваліфікації зазначено у резюме, яке додається. Ксерокопії сертифікатів додаються.

Тривалість тренінгу становить _____ робочих годин.

Для здійснення цієї подорожі мені потрібно:

оплата проїзду (наведіть, який має бути квиток і його максимально точну вартість);

оплата готелю (наведіть вартість і кількість діб);

добові (включають харчування, зв'язок, таксі та ін.). _____

Тиражування роздаткових матеріалів (комплект додається) для групи слухачів із _____ осіб.

Наведені витрати не дублюватимуться організаторами семінару або з інших джерел (наприклад, відрядження за місцем роботи) і будуть відзвітовані оригіналами відповідних документів.

Інші витрати (в разі необхідності) забезпечуються організаторами семінару.

Звіт про проведення семінару буде надано вчасно й відповідно до вимог Відділу преси освіти та культури Посольства США в Україні.

Грантоотримувач (прізвище, ім'я та по батькові; паспортні дані; контактна інформація).

Заявку та підтвердження слід надіслати поштою на адресу Відділу преси, освіти та культури Посольства США в Україні (04050, Київ, вул. Глибочицька, 4, Відділ преси, освіти та культури, до уваги Олександри Єгорової) або електронною поштою на адресу IegorovaOI@state.gov

Вимоги до звітності

Фінансова частина звіту має відповідати такій таблиці:

№	Стаття витрат	Отримано	Витрачено
		Разом	Разом

Оригінали рахунків за готель, квитків, квитанцій за ксерокопіювання мають бути додані. Невикористані кошти мають бути повернені.

Витрата коштів на попередньо не узгоджені потреби не дозволяється.

Змістовна частина звіту подається на дискеті/електронною поштою одразу ж після семінару й відображає фактичні події:

1. Порядок денний семінару.
2. Список фактичних учасників тренінгу (прізвище, ім'я та п/б, посада, контактна інформація).
3. Текст доповіді або опис тренінгу (українською або англійською мовою).
4. Витяг із листків оцінки учасників.
5. Огляд результатів проведення тренінгу (як і для чого були застосовані набуті вміння та навички).
6. Додатки, фотографії, листки оцінки тренінгу, відгуки організаторів/учасників семінару про семінар, про те, як він їм допоможе/допоміг, та відгуки тренерів.

Подані дані можуть бути використані Відділом преси, освіти та культури для розміщення в Інтернеті, публікацій та оглядів із посиланням на тренера та програму.

Можливості Ротарі для освіти України

Сергій Саєнко,
член Ротарі Клубу «Черкаси-Центр»,
випускник програми
«Громадські зв'язки 2000 року»

Міжнародна громадська організація Ротарі існує з 1905 року і має розгалужену мережу в усьому світі. Практично немає країни, де б не було хоча б одного Ротарі Клубу.

За більш як сторічну історію в ротарійському рухові вироблено систему роботи з різними верствами населення, в тому числі й з учнями, студентами та фахівцями різних спеціальностей.

Ротарі-рух з'явився в США у 1905 році. За задумом організаторів, у Ротарі мають об'єднувати свої зусилля бізнесмени, які досягли значних результатів у роботі й готові прислужитися суспільству як реалізатори благодійних проектів. Зазвичай проекти спрямовані на соціально вразливі верстви населення.

З часом ротарійцями могли ставати освітяни, медики, інженери, інші фахівці, які досягли результатів у роботі, тобто стали мінімум керівниками організацій та установ.

Цікаво, що у Ротарі є правило, за яким згідно з класифікацією кожна професія має бути представлена лише одним ротарійцем (крім журналістів, священиків та дипломатів).

У структурі Ротарі-руху, окрім мережі для дорослих ротарійців, створено мережу клубів Ротаракт (для студентів ВНЗ) та Інтеракт (для учнів старших класів).

На жаль, в Україні громадяни мало обізнані з діяльністю Ротарі, інколи пов'язують діяльність руху з масонством або закритою організацією. Насправді ж усе навпаки. Відкритість та прозорість – один із головних принципів діяльності Ротарі. Більше того, більшість ротарійських програм спрямовується на пересічних громадян, які не мають права бути ротарійцями або членами їхніх родин.

Що ж може пропонувати Ротарі освітянам та молоді України?

• Щорічне навчання в США для старшокласників. Так само, як і на програмі FLEX, у Ротарі-програмі учасник сплачує сам витрати на дорогу. Для участі у відборі аплікатам потрібно заповнити аплікаційну форму і передати у будь-який клуб України. Обов'язковою є умова, що у місто чи село, звідки аплікат поїде на навчання, приїде навчатися представник з країни, куди відбув український учень.

Місцеві Ротарі Клуби зобов'язуються сплачувати учасникам проекту щомісячну стипендію.

• 1–2-річне навчання в університетах США, Європи та Австралії. Аплікаційна форма для студентів дещо складніша, але в цілому процедура відбору на навчання така сама.

• Кількамісячне (3–6 місяців) стажування фахівців різних спеціальностей у Європі та США. У цій програмі можуть брати участь молоді фахівці (до 30 років), які роблять перші кроки у професійній діяльності. Перелік спеціальностей щороку змінюється.

• Місцеві програми Клубів. Кожен Ротарі Клуб зобов'язаний реалізувати мінімум 2 програми. Освітянам варто спробувати потрапити на засідання РК у ролі спікера (що робиться за домовленістю з президентом Клубу) та викласти своє бачення перспективного проекту.

Зазначу, що Ротарі не є благодійною організацією. Проект повинен мати кількарічну перспективу. Якщо спікер не переконає ротарійців у перспективності проекту, йому можуть відмовити.

• У Ротарі є чітко вироблена система грантів. Левову частку фінансування бере на себе RI. Але для отримання гранту потрібно довести як місцевим ротарійцям, так і RI перспективність проекту. Зазвичай ротарійці відмовляються підтримувати проекти, які фінансуються місцевими бюджетами.

• Короткотермінові літні обміни (липень–серпень). Як правило, це 21-денний літній відпочинок за рахунок ротарійців в одній із європейських країн. Зазвичай аплікаційна форма для участі в обміні є досить простою.

Відтак, перспективними є проекти-пропозиції з підтримки та розвитку міжкультурного діалогу, медичні та освітні програми, які не можуть з якихось причин бути реалізовані в Україні, поточна підтримка соціально вразливих верств населення, збереження унікальних природних об'єктів тощо.

Щоби взяти участь у ротарійських програмах, охочим слід звернутися до місцевих ротарійців. Повний перелік українських Клубів із зазначеними координатами президентів та секретарів Клубів можна знайти на сайті http://rotary.org.p

За роз'ясненнями можна звертатись до офіцерів дистрикту (призначених осіб округів, на які умовно розділено для зручності всі країни, де є Ротарі). Їхні координати є на сайті http://rotary.org.pl/rotary.php?a=officers&preview=true

Хотілося б наголосити, що знання англійської мови часто є обов'язковим.

В епоху глобалізації освітнього простору можливості Ротарі-руху могли б стати початком розвитку та становлення міжнародної діяльності закладів, широкого залучення молоді до міжнародних проектів, навчальних обмінів, розвитку міжкультурного діалогу. Величезні можливості ротарійського руху можуть також прислужитися розвиткові та становленню в Україні громадянського суспільства.

CALENDAR/КАЛЕНДАР

The United States established special days to honor the contribution and heritage of different nations and groups and celebrate the diversity.

Сполучені Штати заснували особливі дати для того, щоб відзначити вклад і спадщину різних націй і груп і таким чином вшанувати різноманіття.

February – the U.S National African American History Month

Each February, Black History Month honors the struggles and triumphs of millions of American citizens over the most devastating obstacles — slavery, prejudice, poverty — as well as their contributions to the nation's cultural and political life.

http://www.africanamericanhistorymonth.gov/
Resources for teachers: http://www.africanamericanhistorymonth.gov/teachers.html

Лютий – місяць афро-американської історичної спадщини

Впродовж лютого кожного року вшановуються історія тріумфів і боротьби мільйонів американських громадян з найжахливішими труднощами – рабством, забобонами і бідністю – і також їх внесок у культурне і політичне життя нації.

Більше: http://www.africanamericanhistorymonth.gov/
Ресурси для уроків: http://www.africanamericanhistorymonth.gov/teachers.html

March – Women's History Month

U.S. celebrates women's contributions to the World every March. This year's theme is "Women Taking a Lead to Save Our Planet" which honors women who have taken the lead in the environmental movement.

Read more:
http://www.womenshistorymonth.gov/
Resources for teachers: http://www.womenshistorymonth.gov/teachers.html

У березні американці відзначають внесок жінок у світовий розвиток. Тема цього року: «Жінки, які врятували планету» вшановує жінок, які відіграли велику роль у русі за збереження навколишнього середовища.

Більше: http://www.womenshistorymonth.gov
Ресурси для уроків: http://www.womenshistorymonth.gov/teachers.html

May – Jewish American Heritage Month

U.S. President Barack Obama declared May Jewish American Heritage Month which paying tribute to the generations of Jewish Americans who have helped form the fabric of American history, culture and society.

Read more:
http://www.jewishheritage.gov/index.html

Травень – місяць спадщини американців єврейського походження

Президент Сполучених Штатів Америки Барак Обама оголосив травень місяцем спадщини американців єврейського походження для вшанування внеску поколінь американських євреїв у формування американської історії, культури і суспільства.

Більше про це:
http://www.jewishheritage.gov/index.html

May 21 – International Day of Cultural Diversity

21 травня – Всесвітній день культурного розмаїття в ім'я діалогу та розвитку

May – Asian Pacific American Heritage Month

Contributions of Asian Americans to U.S. culture are honored in May. The theme of this year is "Light the Past, Present and Future". It recognizes the contributions and accomplishments of our nation's Asia and Pacific Islander citizens past, present and future.

http://www.asianpacificheritage.gov/index.htm and http://www.america.gov/st/diversity-english/2008/May/20080502093710xlrennef0.8770563.html

Resources for teachers:
http://www.asianpacificheritage.gov/teachers.html

Травень – місяць спадщини американців азійсько-тихоокеанського походження

Тема цього року: «Висвітлюємо минуле, теперішнє і майбутнє» вшановує минулі, теперішні та майбутні досягнення вихідців із Азії та їх внесок в американську культуру.

Переклад статті російською мовою читайте:
http://www.america.gov/st/washfile-russian/2008/May/20080504232125xlrennef0.7325861.html

Ресурси для уроків:
http://www.asianpacificheritage.gov/teachers.html